

மலர்ந்த ஜீவியம்

ஸ்ரீ அரவிந்தர் ஸ்ரீ அன்னை யோக மலர்

அக்டோபர் 2007 ஜீவியம் 13 மலர் 6

இம்மாத மலரில். . . .

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
இம்மாதச் செய்தி	2
வருமானம்	3
நன்றியறிதல்	8
லைப் டிவைன்	20
சாவித்ரி	40
ஆன்மீகம் மற்றும் மனோதத்துவ உண்மைகள்	42
அன்பர் கடிதம்	45
சூட்சுமப் பார்வை	47
மலரும் மணமும்	50
யோக வாழ்க்கை விளக்கம் V	59
யோக சக்தி வாழ்வில் பலிக்கும் முறைகள்	63

கதை, கட்டுரைகளில் வரும் பெயர்கள்
யாரையும் குறிப்பிடுவன அல்ல.
வருடச் சந்தா ரூ.60/-
தனிப் பிரதி ரூ.5/-

ஜீவியத்தின் ஓசை

- ☆ மனிதன் செலவு செய்யத் தான் சம்பாதிக்கிறான். செலவை நிறுத்தி சம்பாத்தியத்தை அதிகரிக்க முடிவு செய்யும்பொழுது, வருமானம் சுருங்குவதையும் காண்கிறான்.
- ☆ அறிவு உள்ளவன் விஷயம் புரிந்தால் செயல்படுவான். உணர்வு மயமானவன் பலனைக் கண்டால் செயல்படுவான். பிஸிக்கலாக (physical) இருப்பவன் பலனைக் கண்டபின்னும் அசையமாட்டான்.

இம்மாதச் செய்தி

பிரியமாக உயிரைத் தர

முன் வாராதது பிரியமில்லை.

வருமானம்

கர்மயோகி

- ☆ யோகத்தைவிட நாடு விடுதலையடைவது முக்கியம் என பகவான் 1904இல் கருதினார்.
இன்று யோகம் என்றால் நாடு வறுமையிலிருந்து வெளிவருவதாகும்.
நாம் வசதி பெறுவது நாடு வசதியடைவதாகும்.
வருமானம் என்பது உழைப்பால் வருவது.
வேலை செய்து பெறுவது சம்பளம்.
வேலையில்லாதவனுக்கு வேலை கிடைப்பது முன்னேற்றம்.
- ☆ சம்பளத்தால் வயிறு நிறையும், குடும்பம் நடக்கும், நாமோ நம் மூலம் நாடோ வளம் பெறாது.
நாடு வளம் பெற தொழிலும், வியாபாரமும் பெருக வேண்டும்.
இளைஞர்கள் வேலையை நாடாமல், சொந்தமாகத் தொழில் செய்தால் நாடு வளம் பெறும்.
- ☆ வருமானம் என்பது திறமையால் பெறுவது.
திறமை என்றால் வேலை செய்யும் திறமை (skill) தொழில் நடத்தப் போதாது.
வேலை செய்தால் செய்த வேலை முடியும்.
தொழில் பெருகுவது வேலை.
அதைச் செய்யும் திறமை (capacity) தொழில் பெருக உதவும்.
அத்திறமையில்லாதவர் தொழில் செய்தால் திவாலாவர்.
அத்திறமையை அன்னையால் பெற உழைப்புடன் நம்பிக்கை வேண்டும்.
இத்திறமையுள்ளவர் அனைவரும் வெற்றி பெறுவர்.
பெறும் வெற்றியின் அளவு பர்சனாலிட்டியின் அளவாகும்.
(பர்சனாலிட்டியின் அளவும் அன்னையால் பெருகும்).

பர்சனாலிட்டிஎன்பது நாம் எதை நம்புகிறோம் என்பதைப்பொருத்தது.
 பிறர் உதவியை நாடுபவன் சிறிய பர்சனாலிட்டி.
 சொந்தக்காலில் நிற்பவன் வளருவான், பெரிய பர்சனாலிட்டி.
 கவனமுள்ளவனுக்குத் தோல்வியில்லை.
நாம் எதைக் கவனிக்கிறோமோ, அது நம்மைக் கைவிடாது.
 உஷாராக இருப்பவனை ஏமாற்ற முடியாது.
 அவனுக்குப் பிரச்சினை வருமுன் தெரியும்.
 பொறுப்புள்ளவனுக்குப் பணம் சேரும்.
 பொறுப்பை ஏற்க மறுப்பவன், சம்பளக்காரன்.
 உழைப்புள்ளவனை, உழைப்பு கைவிடாது.
 புத்திகூர்மையுள்ளவனுக்கு மற்ற திறமைகள் சிறக்கும்.
 பொறுமைக்குப் பெரும்பலனுண்டு.
 அடக்கம் எல்லா இடங்களிலும் வெற்றி பெற்றுத்தரும்.
 ரூபகம் ஒரு சொத்து.
 அளவோடு செயல்படுவது தோல்வியை விலக்கும்.
 தெம்பு ஆர்வத்தால் வருவது.
 ஆர்வம் சாதிக்கும்.
 உடலுக்குரிய ஆர்வம் உழைப்பு.
 உணர்வுக்குரிய ஆர்வம் பாசம், பற்று.
 அறிவுக்குரிய ஆர்வம் புத்திகூர்மை.
 ஆத்மாவுக்குரிய ஆர்வம் பண்பு.
 அன்னைக்குரிய ஆர்வம் சமர்ப்பணம், சரணாகதி.
 அமைதி பலம் தரும்.
 சாந்தி நிதானம் தரும்.
 முன்யோசனை, சிரமத்தை விலக்கும்.
 அடுத்தவர் கோணத்தில் பார்ப்பது, தொழிலை விரிவு செய்யும்.
 தரமான சரக்கு தோல்வியடையாது.

தரமான மனிதன் தவறமாட்டான்.
 தரமான கொள்கைக்குத் தோல்வியில்லை.

உழைப்பு, ஆர்வம், அறிவு, பொறுமை, அடக்கம், முன்யோசனை, பாகுபாடு
 போன்றவை அனைத்தும் பர்சனாலிட்டியின் பகுதிகள்.

அவை பர்சனாலிட்டியாகா.

அவை சேர்ந்த முழுமையும் பர்சனாலிட்டியாகாது.

பர்சனாலிட்டிஎன்பதை நாம் 'மனிதன்' என்கிறோம்.

ஆள் எப்படிப்பட்டவன்எனக் கேட்கிறோம்.

பர்சனாலிட்டியுள்ளவன் தலைவனாவான்.

கொள்கையை உயர்த்தினால் பர்சனாலிட்டி உயரும்.

சுயநலமி கோடிக்கணக்காகச் சம்பாதிப்பான்.

அவனுக்குச் சுயநலத்தின் பிரச்சினைகள் எழும்.

சுயநலமில்லாதவன் கோடிக்கணக்காகச் சம்பாதிப்பான்.

அதற்கு அதிகத் திறமை வேண்டும்.

அவனுக்குச் சுயநலமியின் பிரச்சினைகளிருக்கா.

இலட்சியத்தை உயர்த்தினால் பர்சனாலிட்டி உயரும்.

இலாபத்திற்காகச் செய்யும் தொழிலை,

★ தொழிலுக்காகச் செய்வது உயர்வு.

★ ஊருக்காகச் செய்வது பேர் உயர்வு.

★ இலட்சியத்திற்காகச் செய்வது பெரியது.

★ அன்னைக்காகச் செய்வது அபரிமிதமான பலன் தரும்.

★ பலன் கருதாமல் செய்வது சிறப்பு.

★ கொள்கை உயர்ந்தால் நாம் உயர்வோம்.

நாம் என்பது பர்சனாலிட்டி.

- ★ அன்னையில் வாழ்பவர்க்கு பர்சனாலிட்டி உயர்ந்துகொண்டே போகும்.
- ★ Accomplishment சாதனை பெரியது.
சாதிக்கும் அவசியமில்லாதது அதைவிடப் பெரியது.
சாதிக்கும் அவசியமில்லாதபொழுது செய்யும் தொழில் தானே தன்னைச் சாதித்துக்கொள்ளும்.
- ★ வருமானம்என்பது ஆரம்பத்தில் திறமை.
அடுத்த கட்டத்தில் பண்புகள்.
முடிவான கட்டத்தில் இலட்சியம்.
பண்பான இலட்சியம் பெறும் திறமை பெருகும் வருமானம்.
- ★ அன்னையை எந்த அளவிலும் ஏற்கலாம்.
வருமானத்திற்காக ஏற்கலாம்;
வருமானம் வரும், பெருகும்.
தொழிலுக்காக ஏற்கலாம்;
தொழில் பெருகும்.
வாழ்க்கைக்காக ஏற்கலாம்;
வாழ்க்கை வளம் பெறும்.
யோகத்திற்காக ஏற்கலாம்;
யோகம் சித்திக்கும்.
யோக வாழ்க்கைக்காக ஏற்கலாம்;
வாழ்க்கை யோகமாக மாறும்.
அன்னைக்காக ஏற்கலாம்;
எதற்காக ஏற்பதானாலும், அதற்குரியவாறு அன்னை புரிய வேண்டும்.

- பொய் சொல்லும் மனிதன் சிறு வியாபாரியானால், அவன் மெய் மட்டும் சொல்ல ஆரம்பித்தால், பெருவியாபாரியாகும் வாய்ப்பு உடனே எழும். அதைப் பெற பொய்யைக் கைவிடவேண்டும்.
- பிடியை விடாதவன், விட்டுக்கொடுக்க முனைந்தால், தொண்டன், தொண்டர் தலைவனாவான். தொடர்ந்து பிடியை விட்டுக்கொடுத்தால் தலைவனும் ஆவான்.
- வருமானத்தை நாடினால் வருமானம் பெருகும்.
வருமானத்தை நாடாவிட்டால் அதிகமாகப் பெருகும்.
அன்னைமூலம் வருமானத்தை நாட,
- ★ உழைப்பாளி நாணயமான திறமையைப் பொறுப்பாக ஏற்று, அடக்கமாக வேலை செய்து, வருமானத்தைக் கருதாவிட்டால், அவன் மிகச்சிறிய நிலையினின்று மிகஉயர்ந்த நிலைக்கு வருவான்.
 - ★ வாழ்வில் இலட்சத்தில் ஒருவர் பெறுவது அவன் பெறுவதாக இருக்கும்.
 - ★ செய்யும் தொழிலைச் சிறப்பாகச் செய்து, எதையும் நினைக்காமல், மனம் அன்னையில் இலயித்தால், நமக்கு எது வரவேண்டுமோ அது நம்மைத் தானே தேடி வரும்.
வருவதைப் போற்றி நன்றியுடன் பெறுவது ஆன்மீக அடக்கம்.
நாம் அன்னையை நாடிப்போவது வழிபாடு; அன்னை நம்மை நாடி வருவது பக்தி, ஆர்வம், நம்பிக்கை, சரணாகதி.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

உணர்வே தீவிரமாக அழைக்கும். கொஞ்ச நாழியானாலும் தீவிரம் உச்சமாக இருக்கும்.

தீவிரத்திற்குரியது உணர்வு; அறிவில்லை.

நன்றியறிதல்

N. அசோகன்

நமக்கிருக்கின்ற பல உணர்வுகளில் நன்றியறிதல் என்ற உணர்வு நம்முடைய விசேஷ கவனத்திற்குரியது. ஏனென்றால் நம்முடைய மனநிலையை உயர்த்தி நம்மை இறைவனை நெருங்கச் செய்கிறது. நன்றியறிதலை வெளிப்படுத்துவதற்கான சந்தர்ப்பங்களை வாழ்க்கை நமக்கு நிறையவே அளிக்கிறது. இருந்தாலும், இச்சந்தர்ப்பங்களிலெல்லாம் நாம் முறையாக நடந்துகொள்கிறோமா என்பது சந்தேகத்திற்குரியது. நாம் சரியாக நடந்துகொள்ளாவிட்டாலும் நம்முடைய வாழ்க்கை ஒடிக்கொண்டுதான் இருக்கிறது என்பது இறைவனும், இயற்கையும் நம்மிடம் எவ்வளவு பெருந்தன்மையாக நடந்துகொள்கிறார்கள் என்பதைத்தான் காட்டுகிறது. இறைவனும், இயற்கையும் நம்மிடம் நன்றியறிதலை எதிர்பார்ப்பதில்லை. நமக்குக் கிடைப்பனவெல்லாம் நாம் நமக்குரியது என எடுத்துக் கொள்கிறோம். இது இறைவனுக்கும், இயற்கைக்கும் நன்றாகவே தெரியும். இருந்தாலும் நம் குறைகளைப் பொருட்படுத்தாமல் இயற்கையும், இறைவனும் தாம் வழங்கும் கொடைகளைக் கொடுத்துக்கொண்டுதான் இருக்கிறார்கள். நியாயமாகப் பார்த்தால் சூரியனிடமிருந்து நமக்குக் கிடைக்கும் வெப்பத்திற்கும், மேகங்கள் வழங்குகின்ற மழைக்கும், பூமி வழங்குகின்ற உணவுப்பொருட்களுக்கும், விண்வெளி நமக்கு வழங்குகின்ற காற்றிற்கும் நாம் நன்றி சொல்லவேண்டும். மழை அபரிமிதமாகப் பெய்தாலும், நிலத்தில் விளைச்சல் சிறப்பாக இருந்தாலும் நமக்கு சந்தோஷம் வருகிறதென்பது உண்மை. அதே சமயத்தில் இயற்கையின் இந்தக் கொடையை நாம் பெறும்பொழுது, நம் மனம் நன்றியறிதலால் நெகிழ்ந்து போகிறதா என்பது சந்தேகந்தான். ஆனால் மழை குறைந்துபோகும் பொழுதும், விளைச்சல் குறைந்துபோகும்பொழுதும், அதன் பலனாக உணவுப் பற்றாக்குறை

வரும்பொழுதும் நாம் பாதிக்கப்படுகிறோம் என்பது உண்மை. இப்படி மழை இல்லாதபொழுதுதான் நமக்கு மழையின் அருமை தெரிகிறது என்றால், இது எதிர்மறையான பாணியில் மழைக்கு நாம் அங்கீகாரம் கொடுப்பதாக அமைகிறது. நீண்டகாலக் கண்ணோட்டத்தில் இது சரி வாராது. மழையின் அபரிமிதத்தை நாம் அனுபவிக்கும்பொழுது, நம் நன்றியறிதலை தெரிவித்து, அவ்வகையில் அதன் முக்கியத்துவத்தை அங்கீகரிப்பதுதான் நமக்கு முறையான செயல்பாடாக அமையும்.

இயற்கையன்னை என்பவர் மிகப்பிரம்மாண்டமான வடிவம் கொண்டவர். இந்த பிரம்மாண்ட வடிவத்திற்கு முன்னால், நம்முடைய சிறு மானிட வடிவம் மலைக்கு முன்னால் இருக்கின்ற எறும்பை ஒத்ததாகும். இந்த பிரம்மாண்ட வடிவம்தான் இயற்கையன்னைக்கு இந்த பெருந்தன்மையை அளித்து, நமக்கு நன்றியறிதல் இருக்கின்றதோ, இல்லையோ அதை ஒரு பொருட்டாக எடுத்துக்கொள்ளாமல், மழை எனும் கொடையைத் தொடர்ந்து அவரைத் தர வைக்கின்றது. ஒரு பக்கம் இயற்கையன்னை நம்மிடம் நன்றியறிதலை எதிர்பார்ப்பதில்லை. இன்னொரு பக்கம் நமக்குக் கிடைப்பனவற்றையெல்லாம் நாம் நமக்குண்டானவை, நமக்குரிமை உள்ளவை என எடுத்துக்கொள்கிறோம். இரண்டு நோக்கங்களுமே ஒன்றோடொன்று ஒத்துப்போவதாகத் தெரிகின்றன. அதனால் நாம் இப்படி விழிப்புணர்வு இல்லாமல் இருப்பது, நீண்டகாலக் கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தால் தவறு எனத் தெரிகிறது. மழைக் காலத்தில் நிறைய மழை கிடைக்கும் பொழுதெல்லாம் நாம் இயற்கையன்னைக்கு நன்றி உள்ளவர்களாக நடந்துகொண்டோமென்றால், நமக்கும், அவருக்கும் இடையே உள்ள அலைன்மென்ட் (alignment) சிறப்பாக இருக்கும். அப்பட்சத்தில் நம்முடைய ஏற்புத்திறன், நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டும் இருக்கும். அதன் விளைவாகப் பெய்கின்ற மழையும் அதிகமாகப் பெய்வதற்கு வாய்ப்புகள் வளர்ந்துகொண்டேயிருக்கும். மாறாக, மழைக்குரிய நன்றியறிதலை நாம் செலுத்தாமல் பராமுகமாக இருக்கும்பட்சத்தில், நம்முடைய ரிசப்டிவிட்டி குறைய ஆரம்பிக்கின்றது. இப்படிக் குறைந்துகொண்டே வரும்பொழுது ஒரு கட்டத்தில் நமக்கும், இயற்கையன்னைக்கும் உள்ள அலைன்மென்ட் முழுவதுமாகக் கெட்டுப்போய் மழை பேரளவு குறைந்துபோய் கடுந்தண்ணீர்

பஞ்சம் ஏற்படுகிறது. இத்தகைய நிலைக்கு சென்னைவாசிகளை ஒரு நல்ல உதாரணமாக எடுத்துக்கொள்ளலாம். 1990இல் இருந்து 2005 வரை மழையைச் சரியாக மதிக்காமல் பராமுகமாக இருந்ததன் காரணமாக கடுமையான தண்ணீர்பஞ்சத்திற்கு ஆளாகினார்கள்.

நன்றியறிதல் என்ற உணர்வை நாம் வரையறுத்தோமென்றால், இறையருளின் ஸ்பரிசத்திற்கு நம்முடைய ஆன்மா வழங்கும் அங்கீகாரந்தான் நன்றியறிதல் என்று சொல்லலாம். உண்மையான நன்றியறிதல் என்பது நம்முடைய பர்ஸனாலிட்டியின் ஆழத்தில் எழுவதாகும். அந்த ஆழத்தில் நன்றியறிதல் எழும்பொழுது நம்முடம்பே கரைவது போலிருக்கும். வாயால் நன்றியறிதல் சொல்வதோ, அல்லது கடிதம்மூலம் நன்றி தெரிவிப்பதோ, நாம் சுலபமாகச் செய்யக்கூடிய காரியங்களாகும். ஆனால் உள்ளத்தின் ஆழத்தில் உடம்பே கரைவது போன்ற உணர்வை ஏற்படுத்தும் நன்றியறிதலை உணர்வது சிரமமான காரியமாகும். ஆனால் அந்த ஆழத்திற்குச் சென்று அதை நாம் உணர்ந்தோமென்றால், வாழ்க்கை அதைக் கண்டிப்பாகக் கவனித்து அதற்கேற்ற வெகுமதிகளை அது நமக்கு அளிக்கும். தடைபட்டுப்போன வேலைகள் மீண்டும் புத்துயிர் பெறும். அந்த வேலையில் சம்பந்தப்பட்ட அனைவருக்கும் தெரிவிக்கவேண்டிய நன்றி அறிதலையெல்லாம், இப்பொழுது நினைவுகூர்ந்தோமென்றால் நின்றுபோன வேலை அந்தளவிற்கு விரைவு பெறும். இம்மாதிரியே பணத்தட்டுப்பாடு ஏற்பட்ட காலங்களில் ஏற்கனவே நமக்குக் கிடைத்த பண உதவிக்கெல்லாம் நாம் இப்பொழுது நன்றி தெரிவித்தால் தற்போதுள்ள பணத்தட்டுப்பாடு நீங்குமளவிற்குப் புதிய பணவரவு வருவதையும் நாம் பார்க்கலாம்.

நம்முடம்பில் உள்ள முக்கிய உறுப்புகள் எல்லாம் இருபத்து நான்கு மணி நேரமும் இடைவிடாமல் இயங்கி நம் உயிரைப் பாதுகாக்கின்றன என்பதை நாம் உணர்வதேயில்லை. நம்முடைய இதயம் கோடிக்கணக்கான தடவை நம் வாழ்நாள் முழுவதும் துடிக்கின்றது என்பதை டாக்டர் நம்மிடம் சொல்லும்பொழுது, அது நமக்கு வெறும்புள்ளிவிவரமாகத்தான் தெரிகிறது. அந்தச் சில நிமிடங்கள் நமக்கு அது ஆச்சரியமாக இருந்தாலும், சிறிது நேரத்தில் அதை நாம் மறந்துவிடுகிறோம். ஆனால் இப்படியில்லாமல் தினந்தோறும் நாம் நம்முடைய உள்உறுப்புகளுக்கு, அவற்றின் முறையான

செயல்பாட்டிற்குப் பாராட்டி நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டிருந்தோமென்றால், அதன் பலனாக நிச்சயமாக நம்முடைய ஆயுள் பலம் அதிகரிக்கும். இம்மாதிரியே அரசாங்கத்துடன் நமக்குள்ள உறவையும் ஆராய்ந்து, அரசாங்கத்தைப் பற்றிக் குறை சொல்லிக்கொண்டிருக்காமல், அதனிடம் இருந்து கிடைக்கும் நன்மைகளையெல்லாம் எண்ணிப்பார்த்து நன்றி தெரிவித்தோமென்றால், அத்தகைய செயல்பாடும் பாராட்டுக்குரியதாகும்.

அரசாங்கமும், சமூகமும் நமக்கு ஓர் இரண்டாவது தாயாப்போல நடந்துகொள்கின்றன என்பதை நாம் கருதுவதேயில்லை. இன்று அரசாங்கம் நமக்குச் சாலைகள், பள்ளிக்கூடங்கள், மருத்துவமனைகள், காவல் நிலையங்கள், தீயணைப்பு நிலையங்கள், ஓய்வூதியம், வேலை இல்லாதவர்களுக்கான உதவித்தொகை, ஊழல்முற்றோருக்கான சலுகைகள் என்று எத்தனையோ வகைகளில் வசதிகளை வழங்கி நம்மைக் கவனித்துக்கொள்கிறது. நம்முடைய நீண்டகாலச் சரித்திரத்தில் இந்தளவிற்கு அரசாங்கம் நமக்குதவி செய்ய முன்வருவதே கடந்த 50 ஆண்டுகளாகத்தான் என்று சொல்ல வேண்டும். 1950ஆம் ஆண்டிற்குப் பிறகுதான் அரசாங்கங்கள் பொதுநலம் கருதும் அரசாங்கங்களாக தலையெடுக்க ஆரம்பித்தன. அதற்கு முன்பெல்லாம் அரசாங்கம் தன்னுடைய கடமையாகச் சாலைகள் அமைப்பது, சட்டம்-ஒழுங்கை பராமரிப்பது, நாட்டின் எல்லையைப் பாதுகாப்பது என்று இந்த மூன்று வேலைகளைத்தான் எடுத்துக்கொண்டிருந்தது. மலிவுவிலையில் உணவுப்பண்டங்களை வழங்குவதோ, குறைந்த கட்டணத்தில் மின்சாரம், தண்ணீர், கேஸ் சிலிண்டர் போன்றவற்றை வழங்குவதோ, பஸ் பாஸ் மற்றும் இரயில் பாஸ் வழங்குவதோ, தாழ்த்தப்பட்ட ஜாதிமக்களை உயர்த்துவதோ, முதியோர் பென்ஷன், கைம்பெண் பென்ஷன், என்றிவை எல்லாம் இருபதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வந்த சலுகைகள்தாம். ஊழல்முற்றோரை அரசாங்கம் கவனிப்பதும் இந்த வகையைச் சாரும். மேற்கண்டவையெல்லாம் அரசாங்கம் ஒரு தாயாரைப்போல் நம்மைக் கவனிக்கிறது என்பதைத் தெள்ளத் தெளிவாக்குகிறது. ஆனால் குடிமக்கள் இத்தனைச் சலுகைகளையும் பெற்றுக்கொண்டு, அரசாங்கத்திற்கு வரி கட்ட முன்வாராமல் இருப்பது, அரசாங்கத்திற்குக் காட்டவேண்டிய நன்றியறிதல் நமக்கு இல்லையென்பதைக் காட்டுகிறது.

ஆறு மாதத்திற்கு முன்னால் ஒரு தமிழ்ப் பத்திரிகையின் ஞாயிறு தின இணைப்பில் ஒரு நிகழ்ச்சிக் குறிப்பொன்றைப் பார்த்தேன். ஒரு ஆடிட்டர் அலுவலகத்தில் ஒரு கஸ்டமர் ஆடிட்டருடன் பேசிக்கொண்டு இருக்கும்பொழுது, இரண்டாவது கஸ்டமர் ஒருவர் உள்ளே வந்தார். தம்முடைய வருமான வரி கட்டுவதற்கான பேப்பர்களுடன் வந்திருந்தார். அந்த பேப்பர்களை வாங்கி பரிசீலித்த ஆடிட்டர் அவர் கட்டவேண்டிய வரிகளை எப்படியெல்லாம் குறைக்கலாம் என்பதற்கான வழிகளையெல்லாம் சொல்ல ஆரம்பித்தார். ஆனால் அந்த கஸ்டமர் குறுக்கிட்டுத் தாமும், தம்முடைய சகோதர, சகோதரிகள் எல்லோரும் சிறுவயதிலிருந்தே அரசாங்க உதவித்தொகையை வைத்துத்தான் படித்துக் கல்லூரிவரை சென்றதாகவும், அதற்கு நன்றி தெரிவிக்கும்பொருட்டு அரசாங்கத்திற்கு கட்டவேண்டிய முழுவரியையும் கட்ட விரும்புவதாகவும் தெரிவித்தார். அவருடைய நேர்-மையைக் கண்ட ஆடிட்டர் வெட்கப்பட்டார். அருகில் அமர்ந்திருந்த முதல் கஸ்டமர் அதிசயித்துப்போனார். அவருடைய நேர்மையைப் பாராட்டி எழுதவேண்டுமென அவருக்குத் தோன்றியதால் அந்தச் செய்தித்தாளில் ஞாயிறு இணைப்பில் இதுபற்றி எழுதினார். வரி கட்ட வேண்டிய எல்லோரும் அந்த நேர்மையான நபரைப்போல அரசாங்கத்திற்குக் கட்டவேண்டிய வரிகளையெல்லாம் கட்டினால் அரசாங்கத்தின் வருமானம் பல மடங்கு உயரும். அந்தக் கூடுதல் வருமானத்தைக்கொண்டு அரசாங்கம் மீண்டும் நமக்கு மேலும் பல வசதிகளைத்தான் செய்யப்போகிறது என்பதை நாம் நினைத்துப் பார்ப்பது இல்லை. நம்முடைய கண்ணோட்டம் மிகவும் குறுகியதாக இருப்பதால் நாம் எவ்வளவு குறைந்த அளவிற்கு வரி கட்ட முடியுமோ அந்த அளவிற்குக் குறைத்துக் கட்ட விரும்புகிறோம். இப்படி வரி கட்ட மறுப்பதால் என்ன நிகழ்கிறது என்று பார்த்தால் நம் செயல்பாடு நம்மை எந்தளவிற்கு பாதிக்கிறது என்பது தெரியவரும். இந்தியாவில் பல இடங்களில் நெடுஞ்சாலைகளும், உள்ளூர்ச் சாலைகளும் குண்டும், குழியுமாக இருப்பதைக் கண்டு நாம் நொந்துபோகிறோம். ஆனால் நாம் போதிய வரிப் பணம் கட்டாமல் இருப்பதால்தான் சாலைகள் சீர்செய்ய பணம் இல்லாமல் இப்படி குண்டும், குழியுமாக இருக்கிறது என்பதை உணரவது இல்லை. கிராமப்புறத்தில் விவசாயிகள் இலவச மின்சாரத்திற்குப்

பழகிவிட்டதால் மின்கட்டணம் கட்டவேண்டும் என அரசாங்கம் பேச்சு எடுத்தால் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்கின்றனர். இதன் விளைவாக இவர்களுக்குக் குறைந்த நேரத்திற்கே மின்சப்ளை கிடைக்கின்றது. விவசாயிகளிடம் மின் கட்டணம் வசூலிக்க முடியாதென்று தெரியும்பொழுது அரசாங்கமும் மின் உற்பத்தியைப் பெருக்குவதற்காகப் புது மின்நிலையங்கள் கட்டுவதற்கு முதலீடு செய்வதிலும் ஆர்வம் காட்டாமல் இருக்கிறது.

இயற்கையன்னை, அரசாங்கம், சமூகம் என்று எல்லா இடங்களில் இருந்தும் நமக்குக் கிடைக்கும் பலன்களெல்லாம் இறுதியில் அன்னையிடம் இருந்துதான் நமக்குக் கிடைக்கிறது என்று நாம் உணரவேண்டும். மேற்கண்ட இடங்களிலிருந்து கிடைப்பவற்றையெல்லாம் நாம் அங்கீகரிக்காமலோ, நன்றி தெரிவிக்காமலோ இருந்தால், நாம் உண்மையில் அன்னையிடம் இருந்து பெறுவதற்கு நன்றி தெரிவிக்காமலிருக்கிறோம் என்று அர்த்தம் ஆகும். அன்னைக்கு நன்றி தெரிவிப்பது எவ்வளவு முக்கியமோ, அந்த அளவிற்கு அவருடைய பலன் நமக்கு வந்து சேர்வதற்குக் கருவியாகச் செயல்படுவகைகளுக்கும் நன்றி தெரிவிப்பது அவசியமாகும். அப்படி நாம் செய்யாமல் இருக்கும்பொழுது நமக்கும், அன்னைக்கும் இருக்கின்ற உறவில் இடைவெளியுண்டாகி, அது நாளாவட்டத்தில் வளர்ந்து நம்முடைய ரிசப்டிவிட்டியையே குறைத்துவிடும். நிறைய அன்னை பக்தர்கள் அருளால் கிடைத்த பலனுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும்வகையில் காணிக்கை வழங்குவதை வழக்கமாகக் கொண்டுள்ளார்கள். நாம் காணிக்கை வழங்குவதைவிட நமக்கு அந்நேரம் வருகின்ற நெகிழ்ந்த நன்றியறிதல்தான் அன்னையுடன் நமக்கிருக்கின்ற உறவை வலுப்படுத்துகிறது.

அன்னை முதல் தடவை புதுவை வந்தபொழுது பகவானுடைய வீட்டை அவருக்குக் காட்டியவருக்கு மாதந்தோறும் ஒரு சிறு தொகையும், ஒரு நன்றிக்கடிதமும் அனுப்பிக்கொண்டிருந்தார் என்ற விஷயம் அன்பர்-களுக்குத் தெரியும் என்று நினைக்கிறேன். இப்படி நம்மை அன்னைக்கு அறிமுகப்படுத்தியவருக்கு நாமெல்லோரும் நன்றியுடையவராக இருந்தால் உண்மையில் அவருடைய குழந்தைகளாக வர்ணிக்கப்படக்கூடிய தகுதியை நாம் அடைவோம். அன்னை நன்றியறிதல் மிகுந்தவராக இருந்ததோடு மட்டுமின்றி மிகவும் பணிவுடையவராகவும் இருந்தார். இந்த பணிவு

கீழ்க்கண்ட சம்பவத்திலிருந்து வெளிப்படுகிறது. வட இந்தியாவில் இருந்து புதுவைக்குப் பயணம் செய்துகொண்டிருந்த அன்னை பக்தர்களுடன் ஓர் ஏழை வட இந்தியக் குடியானவரும் அதே பெட்டியில் பயணம் செய்து கொண்டிருந்தார். அன்பர்கள் அவரிடம் அன்னையைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். அதன் விளைவாக அவருக்கும் அன்னையின் மேல் ஈடுபாடு வந்தது. அவர் இறங்கவேண்டிய இடம் வந்தபொழுது தன் பாக்கெட்டில் வைத்திருந்த சில்லறை காசுகளையெல்லாம் திரட்டினார். அந்த காசுகளெல்லாம் சேர்ந்து ஒரு ரூபாய் மதிப்பு வந்தது. அன்பர்களிடம் அந்த ஒரு ரூபாய்த் தொகையைக் கொடுத்து, “என்னுடைய காணிக்கையாக இதை அன்னையிடம் சேர்த்துவிடுங்கள்” என்று சொல்லிவிட்டுச் சென்றாராம். அன்னையிடம் அவர்கள் அந்த காணிக்கையை ஒப்படைத்த பொழுது, “அந்த ஏழை குடியானவனுடைய பக்திக்கு ஈடு செய்வது இறைவனுக்கே கடனாம்” என்று அன்னை பதிலளித்தாராம். ஒரு மனிதனின் பக்திக்கு இறைவனாலேயே தகுந்த கைம்மாறு செய்ய முடியாதென்று அன்னை பேசியிருக்கிறார் என்றால் அவர் எவ்வளவு பணிவானவர் என்பதை நாம் இதிலிருந்தே புரிந்துகொள்ளலாம்.

அன்னையே இப்படி இருக்கும்பொழுது இறைவனின் அருளை அனுபவிக்கும்பொழுது நாமெப்படி மேலும் பணிவுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும்என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டும். இறைவனின் கருணையை வரையறுக்க வேண்டுமென்றால் நாம் அதையெப்படி வரையறுப்பது? அருளென்பது ஆபத்திலிருக்கும் மனிதன் எழுப்பும் அபயக்குரலுக்கும், தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்ய வேண்டி மனிதன் எழுப்பும் விண்ணப்பத்திற்கும், இறைவன் வழங்கும் நிபந்தனையில்லாத பதில் மற்றும் ரெஸ்பான்ஸாகும். நம்முடைய பிரார்த்தனைகளுக்கு அருள் நிபந்தனை விதிக்க ஆரம்பித்தால் நம்முடைய பிரார்த்தனைகளெல்லாம் என்னாவது? அப்பட்சத்தில் சுமார் பத்து சதவீதம் அளவிற்குத்தான் நம்முடைய பிரார்த்தனைகளே நிறைவேறும். படிப்பில் கவனமில்லாத ஒரு மாணவனின் தாயார் பிள்ளை பாலாக வேண்டுமென்று வேண்டுகிறார். புகைபிடித்து நுரையீரலில் புற்றுநோயை வளர்த்துக்கொண்ட ஒரு நோயாளி தம் நோய் குணமாக வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கிறார். வேலையில் நாட்டமில்லாமல், குடும்பப் பொறுப்பில்லாமல்

இருக்கின்ற ஓர் ஆண்மகனைக் கணவனாகக் கிடைக்கப்பெற்ற ஒரு பெண்மணி அவருக்கொரு நல்ல வேலையும், வருமானமும் வாங்கிக் கொடுத்துத் தம் குடும்பத்தைக் காப்பாற்றும்படி அன்னையிடம் வேண்டுகிறார். உழைக்கும் வாக்கத்தைச் சேர்ந்த குடும்பத்தில் பிறந்த பெண் உயரதிகாரியை மணக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தனை செய்கிறார். நேர்மை இல்லாதவருக்கு எந்தவித ஆதாரமும் இல்லாமல் கொடுத்த கடனைத் திரும்ப வாங்கித் தரும்படி ஒருவர் அன்னையிடம் கேட்கிறார்.

இம்மாதிரி சூழ்நிலைகளை வாழ்க்கை ஒரு நாள் அல்லது ஒரு மணி நேரம்கூட பொறுத்துக்கொள்ளாது. இம்மாதிரி சூழ்நிலைகள் கண்டிப்பாக அன்னை சம்பந்தப்படவில்லையென்றால் ஏமாற்றத்தில்தான் போய் முடியும். ஆனால் இப்படிப்பட்ட பிரார்த்தனைகளும் நிறைவேறுகின்றனஎன்பதை வைத்துப் பார்க்கும்பொழுது அன்னை நம்முடைய தகுதியைப் பார்த்து செயல்படுவதாகத் தெரியவில்லை. நமக்குத் தகுதி உள்ளதோ, இல்லையோ நம்முடைய தேவையை அவர் நிறைவேற்றுகிறார். விஷயம் இவ்வளவு எளிமையாக உள்ளது. நமக்குத் தகுதியில்லாத உதவி நமக்குக் கிடைக்கும் பொழுது நாம் மேலும் எப்படி நன்றியுடையவர்களாக இருக்கவேண்டும் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். நாம் அன்னைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் பொழுதெல்லாம் நம் தகுதிக்கு மீறி அருள் செயல்படுகிறதுஎன்ற எண்ணம் நம் மனதில் ஒங்கியிருக்கவேண்டும். இப்படி நம்முடைய தகுதியற்ற நிலைமையை நாம் அடிக்கடி நினைவுபடுத்திக்கொண்டேயிருந்தோமென்றால் நம் மனநிலையும் அருளுக்குத் தகுந்த பணிவான நிலையிலேயே இருக்கும்.

‘இரகசியம்’ என்று பெயரிடப்பட்ட ஒரு புத்தகம் அமெரிக்காவில் தற்பொழுது வெளியாகியுள்ளது. அது மிகுந்த பரபரப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது. சாதிப்பதன் இரகசியமென்னவென்று அப்புத்தகம் விளக்குகிறது. நாம் எதை நாடுகிறோமோ அது நம்மை நாடி வரும்என்ற விதிமுறை இயற்கையில் இருப்பதாக அப்புத்தகம் சொல்கிறது. கீதையில் இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பே கிருஷ்ணபகவான் இதே கருத்தை நாம் எதை நாடுகிறோமோ அதாக மாறலாம்என்று சொல்லியிருக்கிறார். இந்தப் பழைய கருத்தை, புத்தகத்தை எழுதியவர் புதிய பாணியில் விவரிக்கிறார். ஆகவே, நமக்கு நல்ல வருமானம் வேண்டும், நல்ல வேலை வேண்டும், நல்ல

வாழ்க்கைத்துணை வேண்டும், நல்ல உடல்நலம் வேண்டும் என்று விரும்பி, இவையெல்லாம் நமக்குக் கிடைப்பதுபோன்ற காட்சிகளை மனதில் சித்தரித்தோமென்றால், நம்மைச் சுற்றியுள்ள பிரபஞ்சம் நம்முடைய நாட்டத்தைக் கண்டுகொண்டு இவற்றை நமக்கு வழங்கும் என்று அந்தப் புத்தகத்தை எழுதியுள்ள ஆசிரியர் சொல்கிறார். இப்படிப்பட்ட காட்சிகளை மனதில் சித்தரிப்பதை வலியுறுத்துபவர், அதே சமயத்தில் ஏற்கனவே நமக்கு வாழ்க்கையில் கிடைத்துள்ள நல்ல விஷயங்களுக்காக நாம் நன்றியறிதலைத் தெரிவித்தால் புது நல்ல விஷயங்கள் கிடைக்க வழிபிறக்கும் என்று சொல்கிறார். அதாவது நாம் நன்றி தெரிவிக்கும்பொழுது நமக்கும், பிரபஞ்சத்திற்கும் ஒரு நல்ல அலைன்மென்ட் கிடைக்கிறதென்றும், அதனை வைத்துப் புது நல்ல விஷயங்களை பிரபஞ்சத்தால் விரைவாக வழங்க முடியும் என்றும் நூலாசிரியர் சொல்கிறார். இதற்கடுத்த மேலும் ஒரு கட்டம் உண்டு என்றும் நூலாசிரியர் சொல்கிறார். அதாவது நமக்கு ஒரு தேவை இருக்கிறதென்று பிரபஞ்சத்திடம் தெரிவித்துவிட்டு, உடனே அது நம் கையில் கிடைத்தாற்போல் ஒரு சந்தோஷத்தை மனதில் வரவழைத்து பிரபஞ்சத்திற்கு உடனே ஒரு நன்றியறிதலைத் தெரிவித்தோமென்றால் நம் விருப்பம் அந்த அளவிற்கு வேகமாக நிறைவேறும் என்றும் சொல்கிறார். உதாரணமாக ஒருவர் தமக்கு ஒரு நல்ல வீடு வேண்டுமென விரும்புகிறார் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அவ்விருப்பத்தை பிரபஞ்சத்திடம் தெரிவித்துவிட்டு, அவர் தம் மனதில் சித்தரித்த வீடு அவருக்கு உடனே கிடைத்துவிட்டதுபோலவும், அவர் அதில் குடியிருப்பதுபோலவும் மனதில் பாவனை செய்துகொண்டு, உடனே பிரபஞ்சத்திற்கு நன்றி தெரிவித்தால் அவர் விரும்பிய வீடு அந்தளவிற்கு விரைவில் கிடைக்குமென்று புத்தகம் சொல்கிறது.

இரகசியம் என்ற தலைப்பில் புத்தகத்தை எழுதியவர் பிரபஞ்சம்தான் நம்முடைய தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்கிறது என்று குறிப்பிடுகிறார். ஆனால் அன்னை பக்தர்கள் பிரபஞ்சம் செய்கின்ற வேலையை அன்னை செய்வதாக பாவித்து, அன்னைக்கு பிரார்த்தனை செய்யும்பொழுதே அது நிறைவேறிவிட்டதாக பாவனை செய்துகொண்டு அன்னைக்கு உடனே நன்றி தெரிவிக்கலாம். அப்பட்சத்தில் நாம் எதிர்பார்க்கும் பலன் உடனேயும்

கிடைக்கும்; அன்னையோடு நமக்குள்ள உறவும் அந்தளவிற்கு அதிகரிக்கும். பிரார்த்தனை செய்யும்பொழுதே பலன் கிடைத்துவிட்டதுபோன்ற சந்தோஷம் நமக்கு வருகிறதென்றால் நம்முடைய நம்பிக்கை அந்தளவிற்கு முழுமையாக உள்ளது என்று அர்த்தம். இல்லாவிட்டால் அப்படிப்பட்ட சந்தோஷம் நமக்கு வராது. ஒரு சிறிய புராணக்கதையில் நாரதர் ஒரு ஞானியையும், ஒரு பக்தரையும் சந்திப்பதாகவும், அந்த இருவரிடமும் இறைவனைத் தரிசிக்க அவர்கள் குறைந்தபட்சம் இலட்சம் பிறவிகள் எடுக்கவேண்டும் என்றும் தெரிவிக்கிறார். இதை கேட்ட ஞானி மிகவும் அதைரியமடைந்து தம்முடைய ஞானயோகத்தையே கைவிடுகிறார். ஆனால் பக்தனோ இலட்சம் பிறவிக்கு அப்பாலாவது இறைவனின் தரிசனம் கிடைக்கப்பெற்றால் அது தாம் செய்யும் பாக்கியம் என்று கருதி அப்பொழுதே மனதில் சந்தோஷம் நிரம்பி, நாரதருக்கு அந்தச் செய்தியைச் சொன்னதற்காக நன்றியும் தெரிவிக்கிறார். அந்த சந்தோஷமும், அந்த நன்றியறிதலும் உச்சக்கட்டத்தில் இருந்ததால் அந்த பக்தருக்கு இறைதரிசனம் அப்பொழுதே கிடைத்து விடுகிறது. இந்தக் கதையிலிருந்து நாம் நன்றியறிதல் எவ்வளவு சக்தி வாய்ந்தது என்பதைத் தெரிந்துகொள்கிறோம்.

அன்னையை நேரிடையாக தரிசித்த அன்பர்கள் உள்ளார்கள். அந்த பாக்கியத்தை அவர்கள் அடிக்கடி நினைவுகூர்ந்து அவர் திருமுகத்தை தரிசிக்கும் பாக்கியத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்ததற்கு அவர்கள் அடிக்கடி அன்னைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொண்டிருக்கலாம். இந்த பாக்கியம் கிடைக்கும் அளவிற்குப் புண்ணியத்தைச் சேகரித்துள்ள தம்முடைய ஆன்மாவிற்கும் நன்றி தெரிவிக்கலாம். ஆனால் அன்னை சமாதியானபிறகு அவரைத் தெரிந்துகொண்டுள்ள அன்பர்களும் உள்ளனர். நேரிடைத் தரிசனம் கிடைக்கும்ளவிற்கு அவர்கள் பாக்கியசாலிகளாக இல்லாவிட்டாலும் அன்னையைத் தெரிந்துகொள்ளும் வாய்ப்பாவது கிடைத்ததே என்றும், அவரைப்பற்றிப் புத்தகங்களில் படிக்கவும், அவருடைய அருளைப் பெற்றுக்கொள்ளவும் வாய்ப்பு கிடைத்துள்ளதைப்பற்றி சந்தோஷப்பட்டு, அதற்கு அவர்கள் அடிக்கடி அன்னைக்கு நன்றி சொல்லலாம். அன்பர்கள் தம்மை அன்னையின் பாதுகாப்பு குழலுக்குள் வைத்துக்

கொள்வது மிகவும் அவசியம். நாம் அறிவோடும், முறையோடும், கட்டுப்பா-
டோடும் நடந்துகொண்டால், உணர்ச்சிவசப்பட்ட, அறிவில்லாத, ஆபத்தைக்
கொண்டு வரக்கூடிய செயல்பாடுகளிலிருந்து காப்பாற்றப்படுகிறோம். இது
தெரிந்திருந்தும் பல அன்பர்கள் அறிவில்லாமல், உணர்ச்சிவசப்பட்டு
செயல்பட்டு ஆபத்தையும், பிரச்சினைகளையும் தேடிக்கொள்கிறார்கள்.
வாழ்க்கையில் இப்படிப்பட்ட அறிவில்லாத, உணர்ச்சிவசப்பட்ட செயல்என்பது
இம்மாதிரி செயல்படுபவர்களை சமூகத்தின் கடைசி நிலைக்குக் கொண்டு
சென்று அவர்களின் வருமானம், சமூக அந்தஸ்து, சந்தோஷம் என்று
எல்லாவற்றையும் பறித்துவிடும். உயிருக்கே ஆபத்து வந்தாலும் ஆச்சரியம்
இல்லை. ஆனால் அறிவில்லாமல் உணர்ச்சிவசப்பட்டுச் செயல்படக்
கூடியவர்கள், அதே சமயத்தில் நல்லெண்ணம் உடையவர்களாகவும்,
நன்றியறிதல் உள்ளவர்களாகவும் இருந்தால் அவர்கள் செய்த தவறுகள்
அவர்களை பாதிக்காமல் அன்னை இடையில் வந்து காப்பாற்றுவார்.
நாணயமில்லாத நபர் ஒருவரை நம்பிய அன்பர் ஒருவர் அந்த நாணயம்
அற்றவர் துவக்கியிருந்த டெபாசிட் திட்டம் ஒன்றில் தம் நண்பர்களை
எல்லாம் அவர்களுடைய சேமிப்பைப் போடச் சொன்னார். நிறைய வட்டி
கிடைக்குமென இவர் சொல்லியதை நம்பி அவர்களும் அவ்வாறே
செய்தனர். ஆனால் ஆறே மாதங்களில் அது ஒரு ஏமாற்று வேலைஎன
தெரிந்து, போட்ட பணமெல்லாம் கிடைக்காது என்ற சூழ்நிலை உருவாகியது.
தம் நண்பர்களைப் பணம் போடச் சொன்ன அன்பர் அதிர்ச்சியில் உறைந்து
போனார். அந்த மோசடி பேர்வழியிடமிருந்து தம் நண்பர்கள் போட்ட
சேமிப்பையெல்லாம் மீட்டுத் தருவது தம் கடமைஎன உணர்ந்தார். தம்முடைய
நல்ல பெயரைக் காப்பாற்றிக்கொள்வதில் மிகவும் தீவிரமாக இருப்பவர்
இவர். இப்பொழுது இப்படியொரு தவறான சூழலில் சிக்கிக்கொண்டதை
உணர்ந்து மிகவும் இடிந்துபோய்விட்டார். என்ன செய்வது, எப்படிச் செயல்-
படுவது என்றே தெரியவில்லை. அறிவில்லாமல், உணர்ச்சிவசப்பட்டு செயல்-
படக்கூடியவர்என்றாலும், அடிப்படையில் நல்லெண்ணமும், நன்றியறிதலும்
உள்ளவர். அன்னையைத் தெரிந்து கொண்டது பற்றியும், அன்னையால்
தமக்கு விளைந்த நன்மைகள் பற்றியும் நினைத்து அடிக்கடி
நெகிழ்ந்துபோகக்கூடியவர். அந்த நன்றியறிதல் இப்போது அவருக்கு
உதவிக்கு வந்தது. அந்த மோசடிப் பேர்வழியின் கூட்டாளிகள் இருவர்

நடந்த தவற்றிற்கெல்லாம் தாங்களும் முழுப் பொறுப்பேற்று, தாங்களிருவரும்
அந்தப் பணத்தையெல்லாம் மீட்டுத் தருவதாக வாக்களித்தனர்;
அம்மாதிரியே செய்தனர். அன்பரும் தமக்கு வந்த பேராபத்து விலகியதைக்
கண்டு சந்தோஷப்பட்டு, தாம் இழந்த நிம்மதியைத் திரும்பப் பெற்றார்.

இதிலிருந்து நாம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியது என்னவென்றால்,
நன்றியறிதல் இரண்டு விதமாகச் செயல்படும்என்பதுதான். ஒரு பக்கம்
புதுநன்மைகளை நம்மை நாடி வரச் செய்யும். இன்னொரு பக்கம் நம்
வாழ்க்கையில் உண்டாகும் பிரச்சினைகள், மற்றும் ஆபத்துக்களிலிருந்து
நம்மைக் காப்பாற்றவும் செய்யும். நன்றியறிதலால் நமக்கு இப்படி நல்ல
பலன்கள் கிடைக்கும்பொழுது அன்னைக்கும், உலகத்திற்கும், நாமிருக்கும்
சமூகத்திற்கும், நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கும், நம்முடைய குடும்பத்திற்கும்,
உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள்என்று எங்கெல்லாம் நமக்கு உதவி
கிடைத்துள்ளதோ அவர்களையெல்லாம் அடிக்கடி நினைவுகூர்ந்து ஏன்
நன்றி சொல்லக்கூடாது? நன்றிஎன்பது ஒரு தெய்வீக உணர்வு என்றும்,
படைப்பில் உள்ள தெய்வங்களில் நன்றி தேவதைதான் மிகவும் இளையவள்,
கடைசியாக வந்தவள் என்றும் அன்னை சொல்லியிருக்கிறார். அப்படி
என்றால், நன்றியறிதலை நம்மால் முழுவதுமாக உணர முடிந்தால் நாம்
மானிட நிலையிலிருந்து தெய்வீக நிலைக்கு உயர்வோம் என்றாகிறது. ஓர்
உணர்வு நம்மை தெய்வீக நிலைக்கு உயர்த்துமென்றால் நாம் ஏன் அந்த
உணர்வை வளர்த்துக்கொள்ளக்கூடாது?

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

கை மேல் கிடைத்த பலன் என்னஎன்று ஆராய்ந்தால் அதை
நிர்ணயித்தவை நம் உறவும் உள்நோக்கமுமாகும் என்று
தெரியும்.

உள்நோக்கம் உறவில் பலன் தரும்.

“ஸ்ரீ அரவிந்தம்”

லைப் டிவைன்

கர்மயோகி

XV. The Supreme Truth-Consciousness

This chapter succeeds the chapter "The Supermind as Creator" and precedes the chapter, "The Triple Status of Supermind". The Supermind as Creator explains how the Supermind has created the world by the vibration of the Being called Real Idea. The Triple Status of the Supermind describes God, Jivatma and Ego that support the evolution in the transcendent, universal and the world planes. The Supreme Truth Consciousness explains essentially the difference between our mentality and the Supermind. Also it explains the origin of Mind when the Supermind divides into its two statuses of Time and Timelessness.

Supermind is described here as the nature of Sachchidananda. This chapter undertakes to consider its impersonal psychological truth. The use of nature, consciousness, power by Him need some explanation though they are in some essential sense synonyms. Man's nature is gregarious. He has a power to produce or understand. His nature is domination. The nature of speech is spreading; it has a power to communicate. Human consciousness tends to progress. The consciousness of speech is to mentally identify with what it hears. The nature of money compels collection at one place. It has powers of multiplication, production, conversion into other objects, etc. Money has a consciousness to unite the society better. Chit itself is spoken of as the nature of Sat. Sat that can exist all by itself as it has no need to become conscious, becomes consciousness when it chooses to know itself, to be conscious. Thus nature, consciousness, power that are

different from each other have an overlapping connotation. **Supermind is born when Sachchidananda objectifies itself.** Objectification brings out the power or nature of its consciousness. Judiciary is a department of law. Its power is exercised by the police. The court has the subjective knowledge; police has the objective power. The court issues a warrant of arrest. The police arrests the criminal.

It is common experience that a good product is not well received by the market; a good book has poor sales; an intelligent student does not always get selected at the interview. People often see a poor product selling, a good product not selling. They do not know why. They ascribe it to luck. People are vital. They see the physical product in the market with vital enthusiasm. It is known a company markets it. People do not always fully see the process of marketing which is an organisation. **Mind is needed to see the presence of organisation.** A management expert who is endowed with Mind sees the organisation. He understands that the product marketed by a good organisation will sell well. The Rishis in their Tapas reached the Spirit. Tapas is an effort of mental concentration to detach the Spirit from the embodied being. It is called Jnana Yoga. Mind sees the world we live in. In Tapas it sees the Spirit. Mind has the capacity to see both alternately, not simultaneously. Only Supermind has that ability. They never had Supermind. Supermind sees the process of creation and it explains. The Rishis have declared that that process is not known. **Sri Aurobindo says that process is objectification.** The One objectifies itself as the Many and that is the creation. This chapter explains some salient features of that process drawing our attention particularly to the essential difference between human mentality and Supermind. We can say it is the central theme of this chapter.

The vision of the Supermind is of the whole. Mind sees a part of the whole, separates it from the whole, forgets the whole, treats the part as the whole, analyses it and is content with its analysis. He cites the example of a tree emerging out of a seed and seed out of a tree. Each explains the other. That process is fully analysed to the point that it is possible to change the structure of the tree by changing the structure of

the seed, as we do in creating a hybrid seed. But we do not know why a seed should sprout.

Other main ideas of this chapter are:

1. Time and Space are necessary for the Supermind to create.
 - To a higher consciousness than the Mind all Times – past, present, future – are contained at one point.
 - Without the plane of Time, there will be no change, no progress.
 - Without space, creation will be as a mind of a poet that contains great ideas, without being expressed outside.
2. The shock and struggle we see in life are not real. In fact, there is a harmony in progress. It is visible to Supermind, not mind.
3. The Supermind dwells within objects and directs their movements.
4. What is inconscient to us, is really universally conscient.
5. This consciousness splits into three: subject – its relation to object – object.
6. Brahman is in all things; all things are in Brahman; all things are Brahman.
7. The lower hemisphere is easier to comprehend.

PAGE 132 / PARA 1:

Supermind is all-containing, all-originating and all-consummating. It is the nature of the Divine Being, Sachchidananda. The Divine Being has two statuses; one is its absolute self-existence; the other is the Lord, the creator of its own worlds, Ishwara. We call this Ishwara God. Another distinction too must be made. There is the too personal limited Deity. It is the Western God. It is a magnified man, a supernatural Man. It is too human a conception. It is the relation between the creative Supermind and the ego. Sachchidananda, Its absolute self-existence, Supermind, the Lord of creation, the human conception of the accident can be explained by the following examples:

Sachchidananda – the absolute self-existence	Society
Supermind – the Lord of creation	Government
The Western God	Political parties

We must not exclude the personal aspect of the Deity. For the impersonal is only one aspect of existence. The Act is impersonal. Its impact on us is the rule, its personal aspect. The legislature passes a law to give workers P.F. The local government based on it passes a rule and a government order that establishments employing over 20 should offer P.F. to workers after 3 years of inception. So too the Deity has a personal as well as impersonal aspect. It can be explained in Mother. Her Force responds to anyone who does not know of Her, if he is true. This is impersonal force. The devotees call Mother. Her personal force enters us. The Divine All-existence is also one Existent. It is the sole Conscious-Being, Sat Purusha. Still it is a Being. The Existence exists as existence as well as Existent. This chapter does not concern itself with this aspect. There is another psychological truth of this divine consciousness. That too has an impersonal side. We are concerned with it. Our endeavour is to arrive at a large clarified conception of it. If the government is the Divine Consciousness, the laws it enacts are its impersonal side. Those impersonal laws order the activities of the society. It has a personal side too. What efforts the citizen has to take, the government takes on its behalf. Education is the duty of the individual citizen or the society. The society must start schools to educate itself. When the government starts the schools we see the personal side. To arrive at a clarified conception of the personal and impersonal sides is quite a job.

PAGE 132 / PARA 2:

The One has the potential of infinite multiplicity. It manifests them in harmony. The results must be ordered. The Supermind is the Force that creates this order. It does so by a self-knowledge of the Many by in-dwelling it. When hundreds of people walk from one town to another it is a traffic hazard. If 500 soldiers are to go thus, they march.

They already possess in themselves the training of marching which keeps the order on the road. What marching does to soldiers, Supermind does to men and material. It keeps an order in the universe, directing from inside as a self-knowledge. Without this ordering self-knowledge manifestation would be a chaos. It would be a shifting chaos. As the potentiality is infinite, the intensity of chaos will be great. What finds play will not be order but chance. That chance is uncontrolled and unbound. Suppose there is the infinite potentiality and no law, there would be chaos. This law is the law of guiding truth. It is a truth of harmonious self-vision. Now there is an idea in the very seed of things. They are cast out for evolution. This idea predetermines the cause of progress. The chaos will be uncertainty. It will be confused and teeming. Also it will be amorphous. In the cities you see an ocean of men and women moving, apparently in utter confusion. A little thinking will reveal that each knows his purpose, destination and course. Everyone is guided by his own self-knowledge. The Supermind acts like that in men and materials. The knowledge of Supermind is a knowledge that creates. What it creates are forms and powers of itself. It does not create things other than itself. This creation releases forms and powers of itself. Each possesses its own truth. It carries in its own being, its own vision of truth. There is a law that governs each potentiality. This truth is that law. It has an intrinsic awareness of its relations to others. Others carry their own potentialities. There are possible harmonies between them. Each carries all these harmonies. When we speak words flow, it carries a meaning which is delivered through sound. All that is governed by the grammar of the language. The rhythm, significance, meaning, grammar, intensity of sound, etc. are all inherently within it and govern its course and destination. The Supermind acts analogously. The Supermind holds all this prefigured in the general determining harmony. The idea of a universe is rhythmic. In its very birth it contains them. It is contained by self-conception. By the interplay of its constituents it must inevitably work out. The Supermind is the source and keeper of Law in the world. That law is nothing arbitrary (Each thing in its inception contains the real-idea. It is a compelling truth. The real idea is the expression of its self-nature). On the stage actors play their roles. It is all prefixed in the story. The role of the actor is to act according to

the intention of the author of the story. From the beginning the whole development is predetermined. It is so in its self-knowledge. It is so in its self-working at each moment. It is so by its own original inherent Truth. It moves to be what it must be next still by its original Truth. At the end it will be what it was intended to be in its seed.

PAGE 133 / PARA 3:

The Self-Conscious Being is there. It has an original truth. The world develops and progresses. Such a situation needs the succession of Time, a relation in Space. The events in Space and the movements in Time are related. This relation is a regulated interaction. This relation is known as Causality. The metaphysician says Time and Space exist as concepts; they are not real to him. To us anything in the world is a form of the Self-Conscious Being. It does so in its consciousness. To us there is no distinction between concept and fact. The Conscious-Being viewing itself in extension subjectively is Time. Doing so objectively is Space. We have a mental view of these things. It is determined by the idea. It is an idea of measure inherent in action. It is an action of the analytical dividing movement of Mind. Time is, for the mind, a mobile extension. It is measured out by the past, present, and future. Mind places itself at a certain point. From there it looks before and after. Space is a stable extension measured out by divisibility of substance. Mind places itself at a certain point in that divisible extension. From there it regards the disposition of substance around it.

PAGE 133 / PARA 4:

In actual fact Mind measures Time by Event and Space by Matter. When we think of a few years ago our mind naturally looks for some landmark or event. 'Oh, I was then in Delhi,' we say regarding an event of five years ago. It is mind's way of measuring Time. There is something like pure mentality. It can disregard the movement of events. It can even set aside the disposition of substance. When a crime is discussed, we understand the law through the details of the case. If someone is murdered, the man who conspired goes to jail. In practice we understand that the man who plotted the murder is more responsible than the one

who actually committed the murder. **Shunning a reference to a particular case one can move to pure law and understand that the intention is weightier than the execution.** Beyond the event that represents Time and the substance that represents Space is the pure movement of Conscious-Force. It constitutes Space and Time. Time and Space are only two aspects of force of consciousness. Time and Space in their interaction are intertwined as the warp and woof of the action itself. There is a consciousness higher than Mind. It should regard our past, present, and future together in one view. When the corporate head office comes to a branch to inspect one team examines the accounts, another inventory, a third marketing and so on. Several teams examine several aspects. He who examines the profits of the branch sees all these branches included in it. **In one figure everything is included.** It is a higher view or a view of the higher consciousness. The higher consciousness contains all the three times. It is not contained in them. Placing oneself at a higher point like that one may see Time only as a point. The same consciousness may not be situated itself at a particular point of space. But it can contain all points and regions itself. This will reveal space as a subjective extension. It will be an indivisible extension. It is as subjective as Time. We can consider our speech, activities, dress as extensions of ourself. Of course dress is a detachable or divisible extension. But our action and speech are also extensions. They appear to be detachable, separable extensions. In truth they are indivisible extensions of ourselves. The variations of the universe are upheld by an immutable Self-conscious unity. We sometimes are conscious of it. We should not ask how the contents of Space and Time will present themselves to a transcendent truth. Our mind cannot conceive of it now. Can we now envision how man will respond to his neighbour in a propertyless society where there is no inheritance or marriage? Some can readily say that such a society can never exist. Man is capable of denying the existence of something that he is unable to conceive.

PAGE 134 / PARA 5:

The Supermind embraces the successions of Time. It also unifies them. It does the same thing to the divisions of Space. This is an

all-comprehending view. We can conceive of this and realise it. This factor of successions of Time may not be there. In that case there will be no progress or change. There would be a perfect harmony. It would be perpetually manifest. It will be coeval with other harmonies. It will be a certain eternal moment not successive to them in the movement from the past to the future. Now we have a developing harmony. We have a succession of them. It is constant. Here one strain of harmony arises out of another that preceded it. It conceals in itself that which it has replaced. Let us say that there is self-manifestation and what we call space is not there. In that case there will be no intershock of forces or mutable relations. We can think of some life events even if they are not directly parallel to Time and Space. We have our thoughts. They are expressed in speech and printed on paper or written down on paper. Suppose there is no paper or no writing, the thoughts will at best be expressed as speech. In the event of there being no speech, it is possible for writing to exist though it is extremely unlikely. **As thought and speech are expressed in writing, so life events and movements are expressed in Time and Space.** In such a case all would exist but not worked out. There can be a spaceless self-consciousness. It can be purely subjective. It would contain all things in a subjective grasp. It will be like the mind of a cosmic poet or dreamer. But it would not distribute itself through all. That will be an indefinite self-extension. Or again, we may assume if Time alone were real, its succession would be a pure development. Here we can see one strain would rise out of another. It will be a subjective free spontaneity. It will resemble a series of musical sounds or a succession of poetical images. What we really have *NOW* is a harmony worked out in Time in spatial extensions. It is an incessant succession of powers and figures of things and happenings in our vision of existence.

PAGE 135 / PARA 6:

Time and Space together constitute a field of creation. These are different potentialities. They are embodied. They are placed in relation to this field. Each has its powers and possibilities. They front other powers and possibilities. They work in the succession of Time. To the

mind their workings appear to be a shock and struggle. It is unable to see a succession of spontaneous movements. After a great election or a national conference is over the dismantling of arrangements assumes an immediate appearance of intense chaos. To their organisers, it will be evident that that is a reverse process of erecting those structures.

What is an orderly destructuring of an arrangement to the organisers is a chaotic confusion to the novice who is unused to it. Supermind is the organiser. Mind is the novice. There is a reality. There is a spontaneous working out of things from within. The external shock and struggle are only the superficial aspects of elaboration. There is an inner and inherent law. It is a law of the one and the whole. It is a law of harmony by its own necessity. The law of the parts or forms is processive, i.e. successive. It is the outer law. The inner law governs the outer law. Apparently they are in collision. The Supermind has a vision. It is a greater and profounder truth of harmony. It is always present. The Mind considers each thing separately in itself. There is a general ever-present ever-developing harmony. The Supermind sees that. The same thing is a discord to the Mind. It is so because the Supermind views all things in a multiple unity. The battlefield in Kurukshetra was gruesome to see. In the second World War on the French German border thousands of bodies were stinking in decomposition hanging on the barbed wire of the long fences. Survivors were covered with mud, filth and shit. Nothing can be more hideous to see or explain. Is it possible for anyone to see that the prosperity, culture and civilisation of Germany and France of today which we all envy was built on that horror? Suppose we trace back from today each step backwards to that dreadful sight, we will see the logical compulsion behind it. Still **it won't reveal as a wonder or splendour to our human eyes.** To a higher vision which we do not have today, it is a marvel. Besides, the Mind sees only a given time and space. There it views many possibilities pell-mell. To it they are all more or less realisable in that time and space. The Supermind is divine. It sees the whole extension of Time and Space. It can embrace all the mind's possibilities. It can see many more possibilities the mind does not see. But, it can see them without error, groping or confusion. It perceives each potentiality in its proper force. It is an essential necessity. That reveals the right relation to the others. It also reveals the time, place

and circumstance of its realisation. It will emerge gradually. We see it as the ultimate. To see things steadily and to see things as a whole is not possible for the mind. It is the very nature of the Supermind that is transcendent.

PAGE 135 / PARA 7:

This Supermind has a conscious vision. It contains all the forms of itself. These forms are created by its conscious force. It pervades them as an indwelling Presence. It is at the same time a self-revealing Light. It is concealed. But it is present in every form and force of the universe. The form, force and functioning are determined by that. It is done spontaneously and sovereignly. It limits the variation it compels. It gathers, dispenses, modifies the energy which it uses. All this is done according to the first law. This law is fixed by self-knowledge in the very birth of the form. It was there at the very starting point of the force. It is seated within everything. It is the Lord in the heart of all existences. It is he who turns them as an engine by the power of his Maya. It is within them. It embraces them as the divine Seer. He variously disposed and ordained his objects. Each is right according to the thing that it is from years sempiternal.

PAGE 136 / PARA 8:

In Nature there are animate things. There are inanimate ones. There are others mentally self-conscious or not self-conscious. They are all governed in their being. They are governed in their operations. It is done by an indwelling Power or Vision. To us it can be subconscious. Or it may appear inconscient. It is so, because we are not conscious of it. But they are not inconscient to itself. Rather they are profoundly and universally conscient. Therefore each thing seems to do the works of intelligence even without possessing intelligence because it obeys. It obeys the real-idea within it. The plant obeys the real-idea subconsciously. Man does so half-consciously. The divine Supermind contains the real-idea. But it is not a mental intelligence. It informs and governs all things. It is a self-aware Truth of being. In its self-knowledge is inseparable from self-existence. It is a Truth-Consciousness. It has

not to think out things. It has an impeccable self-vision. It has the inevitable force. It is a sole and self-fulfilling Existence. There is a reflecting consciousness which does not know. It only seeks to know. Mental intelligence is that reflecting consciousness. There is a knowledge higher than itself. It tries to follow it up step by step. It exists always. It is one and whole. It holds Time in its grasp. It sees the past, present, future in a single regard.

PAGE 136 / PARA 9:

This is cosmic vision. This is the first operative principle of the divine Supermind. Cosmic vision is all-comprehending. It is all-pervading and all-inhabiting. It is subjective, timeless, spaceless. It comprehends all things in being and static self-awareness. Therefore it comprehends all things in dynamic knowledge. It governs their objective Self-embodiment in Space and Time.

PAGE 137 / PARA 10:

In this consciousness the knower, knowledge and known are not different entities. They all are fundamentally one. Our mentality needs a distinction without which it cannot proceed. Therefore, it is our mentality that makes the distinction. Distinction is its proper means and fundamental law of action. Without distinction the object becomes motionless and inactive. Let us take the example of my comprehending myself. I know my mind that knows my person which is known and my knowledge which is the intermediary instrument are all *ME*. Still for my mind to know me as an object of itself, it has the necessity to separate in cognition my being from myself as if they were two distinct entities. I am as the knower. What I observe in myself I regard as the object of my knowledge. It is myself, but, for purposes of cognition it is not myself. This known at one outer end and knower at the inner end are linked by knowledge. This is artificial. It is purely of a practical utilitarian character. It is evident to us. It is evident that my mind, my knowledge, my being are not three different entities. Fundamentally they are all one is the truth. The reality is different. I am the knower. I am the consciousness which knows. The knowledge is that consciousness. It is

myself in operation. The known is also myself. It is a form and movement of the same consciousness. The three are clearly one existence. They are of one movement. They are indivisible though they appear to be divided. They are not distributed in forms. They only appear to be distributed. It stands separately in each. This is a knowledge Mind cannot arrive at. Mind cannot reason this out. Nor can it feel. Should Mind do so, it cannot make this higher knowledge the practical basis of its intelligent operations. Now let us come to external objects. There the difficulty is far greater and inseparable. How can one feel the unity with external objects? It will be an abnormal effort to the mind. It is more so to retain that knowledge for long. It is foreign to the Mind. It is not a capacity properly belonging to it. To the Mind, the earth goes round the sun. To the senses, the sun goes round the earth. The knowledge of the senses can be corrected by the mental knowledge. That is the utmost mind can do as it is.

PAGE 137 / PARA 11:

The unity of cosmos and its contents is real to the Supermind. Fundamentally it is true to the Supermind. It possesses this unity and always acts on the basis of this. To the mind this unity is a secondary or acquired possession. It is not the very grain of its seeing. Supermind sees the universe and its contents as a whole. To it, it is a single indivisible act of knowledge. It is an act which is its life. It is the very movement of its self-existence. Supermind is a comprehensive divine consciousness. It has an aspect of Will. It does not so much guide or govern the development of cosmic life as consummate it. In itself it is a power which is inseparable from the act of knowledge. Also it is inseparable from the act of Self-existence and its movement. We know the universal consciousness and the universal force. They are one. Cosmic force is the operation of cosmic consciousness. So also, the divine Will and the divine Knowledge are one. They are the same fundamental movement. They are the same act of existence.

PAGE 138 / PARA 12:

But the Supermind works otherwise. The comprehensive

Supermind is indivisible. It contains all multiplicity without derogating from its own unity. This a truth upon which we have always to insist. Our analytic mentality approaches the cosmos with an initial error. To get rid of that error, we have to understand the cosmos thus. A tree is contained in its seed. It evolves out of it. The seed evolves out of the tree. It is a fixed law. It is an invariable process. It reigns in the permanence of its form. It is a form of manifestation which we call a tree. To the mind this a separate phenomenon. It is a birth, life and reproduction of a tree. To the mind it is a thing in itself. On that basis the mind classifies them, studies them and explains them. We buy a car. We pay for it out of a bank loan. We use it, maintain it. We know all about using a car. It is a self-contained phenomenon which is extremely useful but we separate it from the society. The car is valued at seven lakhs. We have paid one lakh. The bank gave six lakhs. Why does the bank give us six lakhs to buy a car? We disregard that. The truth is India wants its citizens to prosper and own a car. It is the country through the government and the bank that lends us the money. This is a knowledge of the whole. This knowledge of the whole has seeds of possibilities of our breaking out of a narrow domestic life and entering into the other facets of banking, car production, government, etc. The other separatist view fixes us in our narrow circumstances. One is the view of the Supermind; the other that of Mind. It explains the tree by the seed and the seed by the tree. That way nothing is explained. It has only analysed a mystery and recorded the process. Bank gives us the loan. We buy the car. We know the procedure of a bank car loan. What can it tell us about *HOW* we are getting a car? We can go further. We can perceive a soul in the tree. The soul is a secret conscious force. The soul is the real being of this form. The rest are a settled operation and manifestation of this force. Still, this view tends to regard this form as a separate existence. We attribute a separate law of nature to its development. This act of separation by the mind deprives the tree of its oneness with cosmic life. The animal considers itself separate. It does so subconsciously. The man too separates himself from the cosmos but he does so half consciously. The separation is a useful arrangement. It is necessary to life. It is the first basis of all its practice. But,

unfortunately mind accepts it as an actual fact. It is like ignoring the making of the car in a factory and collection of public deposits by a bank. We assume a car comes to us. It is an error. That error saps our divine energy which alone can help us rise out of our narrow groove. All other errors proceed out of this first fundamental error. They are the errors of the ego.

PAGE 138 / PARA 13:

The Supermind works otherwise. If the tree is a separate existence, it cannot be there as we see. If the car is unrelated to the wider society, there will be no car, at least no car as we see now. It is obvious the car has no independent existence. It has to be produced in a factory. The society should have developed a technology for the car, etc. Forms are what they are by the force of cosmic existence. They develop as they do as a result of their relation to it and to all its other manifestations. It is easy for us to imagine the various components of the car are variously developed as part of a wider social development. The car is, thus, a social product. The tree is thus a cosmic product. The separate law of nature is only one application of the universal law. It is the truth of all Nature. Their particular development is determined by their place in general development. Individual schools are the local particulars. The general law here is national education. How a local school is constituted is determined by the way in which the locality is situated in the scheme of national education. An urban school will have well fed children from educated parents. Both are schools part of the national education. The tree does not explain the seed nor the seed the tree. Cosmos explains both. God explains cosmos. The nation explains the school and the children. The Supermind pervades the seed and the tree and all the objects. It lives in the greater knowledge. That knowledge is indivisible. It enjoys a unity; but it is the absolute unity of the absolute self-existence. It lives in the modified unity. The nation is one for all essential purposes. Its activities such as army, transport, education, etc. are one. Education itself is a big field. It branches out into higher education, research, secondary education, technical education, primary education, etc. But all education is one. We can say the unity of all

education is not an absolute unity like the unity of the voting population but a modified unity, i.e., as education they are all united, while it divides into several categories. In this comprehensive knowledge there is no independent centre of existence. There is no separate ego such as we see in ourselves. The whole existence is to its self-awareness an equable extension. It is one in oneness. It is one in multiplicity. It is one in all conditions and everywhere. The diverse voting population is one in the right of voting. Each exercises its right according to its choice but as voters they are all one. Here the All and the One are the same existence. The individual being does not and cannot lose the consciousness of its identity with all beings and with the One Being. For that identity is inherent in supramental cognition. It is a part of the supramental self-evidence. The nation is the One Being with which the voter as a citizen is identified. As a voter he is one with all the other voters united in oneness. He may vote for any party, he may vote in state or central or panchayat elections. But he remains basically a voter.

PAGE 139 / PARA 14:

The oneness of the Being has two characteristics. It is equal and spacious. The Being is not divided and distributed. The company which has several branches all over the country is not divided by the creation of branches. Any number of branches cannot divide the company's unity of existence. The Being is extended, i.e., self-extended. It is equably self-extended. The Being pervades its extension as One. It inhabits the multiplicity of forms as One. It is everywhere at once the single and equal Brahman. This extension of the Being is in Time and Space. This pervasion and indwelling is in intimate relation with the absolute Unity from which it has proceeded. That indivisible is absolute. There is no centre or circumference there. Only the timeless spaceless One exists. In the unextended Brahman there is this high concentration of unity. In the extension that unity must necessarily translate itself by the equal pervasive concentration. It is the indivisible comprehension of all things. It turns into this universal undistributed immanence. Such a unity cannot be diminished or abrogated by any play of multiplicity.

"Brahman is in all things; all things are in Brahman; all things are Brahman" is the triple formula of comprehensive Supermind. It is a single truth of self-manifestation in three aspects. It holds them together and inseparably in its self-view. It is the fundamental knowledge from which it proceeds to the play of the cosmos.

PAGE 139 / PARA 15:

There are the lower terms of Mind, Life and Matter. It is the lower triplicity. What is this? What is its organisation? All things that exist proceed from the all-efficient Supermind. It proceeds from the action of the Supermind. It is so because the operations of the Supermind in the three original terms of Existence, Consciousness and Bliss release all things. Then there must be a faculty that does it. It will naturally be a faculty of the creative Truth-Consciousness. It so operates that casts them into these terms. They are inferior terms. They are mentality, vitality and physical substance. This faculty exists. It exists in the secondary power of the creative knowledge. It is a power of projection. It confronts and apprehends. There knowledge centralises itself and stands back. It does so to observe them. Centralisation means an unequal concentration as different from equable concentration. It is necessary to distinguish the equable concentration from the unequal concentration. It is there self-division begins. In other words it is its phenomenal appearance. Man learns constantly from the environment. He is there and the surroundings are there. There is no division or a separate centre of knowledge. All men learn out of all in the society. Here the concentration is undivided, it is equable concentration. Society starts schools, colleges, universities which become centres of separate concentration. One differs from the other. All these institutions are doing only what the whole society does but from different centres that are separate. This can be called unequal concentration.

PAGE 140 / PARA 16:

First of all the knower holds himself concentrated in knowledge. Here he becomes the subject. The Force of his consciousness continually proceeds from him into the form of himself. It continually works on it,

continually drawing back into himself. Again it continually issues forth. This is an act of self-modification. It is a practical distinction. It issues out of that self-modification. That distinction is a relative view. All relative action of the universe proceeds out of that practical distinction and prior self-modification. A practical distinction is created between the knower, knowledge and the known. It is the same as the Lord, His force and the children. These children are the works of the Force; again there are the Enjoyer, the Enjoyment and the Enjoyed. This too is the same. It can be said as Self, Maya and the becomings of the Self.

PAGE 140 / PARA 17:

Secondly the conscious Soul repeats himself in every form of himself. The Conscious Soul is the Purusha, concentrated in Knowledge. It observes and governs the Force that has gone forth from him. It is Shakti or Prakriti. He accompanies his Force of consciousness into his works and reproduces there the act of self-division. The apprehending consciousness is born from this. The father sends the boy to the college hostel for studies. His money is his Force. The father's money goes to the boy to educate him. Now the boy is divided from the father or the family, the first of his dividing from the whole of his family. In each form this Soul dwells with his Nature and observes himself in other forms. He so observes from the artificial and practical centre of consciousness. In all it is the same Soul, the same divine Being. The father has values, capacities, money, status, power and many more things. The son goes to the college and spends the father's money. Another son takes his capital and works in business. A daughter goes to her husband's house. The father from his newly divided artificial centre observes his money giving his son education, another son expressing his capacities in business, and a daughter expressing the family values in her husband's house. It is the same father and the same family. The multiplication of centres is only a practical act of consciousness intended to institute a play of difference. It is a play of mutuality. It is one of mutual knowledge, mutual shock of force and mutual enjoyment. It is a difference based upon essential unity. It is a unity realised on a practical basis of difference.

PAGE 141 / PARA 18:

This is a new status of the all-pervading Supermind. Sachchidananda is the Unitarian truth of things. It is the indivisible consciousness. It constitutes inalienably the unity essential to the existence of the cosmos. We can see this as a farther departure from the original unity. It is evident that pursued further a little it will become Avidya. Avidya is the great ignorance. It starts from the multiplicity as the fundamental reality. In order to travel back to the real unity one has to commence with the false unity of the ego. We now accept the individual can be the determining standpoint. We call it the Knower. As a natural consequence arise mental sensation, mental intelligence, mental action of will in the cosmic being. We also see that no ignorance is created as long as the Soul acts in the Supermind. In the Supermind the field of knowledge and action is still the Truth-Consciousness. The basis is still unity.

PAGE 141 / PARA 19:

For the Self still regards itself as one in all. It regards all things as becomings in itself and of itself. The lord still knows the Force as himself in the act. He also knows every being as himself in soul and himself in form. It is his own being that the enjoyer enjoys, even though in a multiplicity. The one real change has been an unequal concentration of consciousness and a multiple distribution of force. There is a practical distinction in consciousness. But there is no essential difference in consciousness. There is no true division in its vision of itself. The Truth-Consciousness has arrived at a position which prepares our mentality. But it is not yet that of our mentality. It is this we must study. That will help us seize Mind in its origin. That origin is the point at which it makes the great lapse. The lapse is from the vast wideness of the Truth-Consciousness into the division and the ignorance. This apprehending Truth-Consciousness, the Prajnana, is much more facile to our grasp. It is so because it is nearer to us. It foreshadows our mental operations. The comprehending Supermind is the remoter realisation. We have been struggling to express it in our inadequate language of the intellect. The barrier that has to be crossed is less formidable.

THE SUPEREME TRUTH CONSCIOUSNESS

- 132/1: Supermind is the nature of Sachchidananda. We disregard here its absolute Self-existence and dwell on the aspect of Ishwara. Even there, it is not the personal aspect but *the aspect of impersonal psychological truth that we are at.*
- 132/2: Supermind is an ordering self-knowledge in the universe (will). Its knowledge creates forms and powers of itself.
- 133/3: Time and Space are required for this creation. Causality is the Law of Time relating to Space.
- 133/4: To the higher consciousness Time as well as Space is a point.
- 134/5: Supermind views the three times in one view.
- 135/6: What is chaos to mind is a marvel to Supermind.
- 135/7: The Supermind indwells in things and turns them on from inside as if it is an engine.
- 136/8: What is apparently inconscient is really universally conscient.
- 136/9: The first operative principle of Supermind is Cosmic Vision.
- 137/10: The Consciousness divides itself into Knower, Knowledge, Known; but is really one. This remains an intellectual knowledge as the earth going round the sun.
- 137/11: In Supermind Knowledge and Will are one.
- 138/12: Mind's faculty of separation by division takes the part away from the whole and makes the part as the whole.
- 138/13: Cosmos explains the seed and tree. God explains the cosmos.
- 139/14: Brahman is in all things; all things are in Brahman; all things are Brahman.
- 139/15: The equable concentration changes into unequal concentration.
- 140/16: A practical distinction is made out of the Knower, Knowledge and Known.

140/17: The Being goes forth into Nature and reproduces the acts there – apprehending Supermind.

141/18: There is no ignorance as long as the Soul acts in Supermind.

141/19: Supermind is abstract. Apprehending Supermind that creates Mind, Vital and Matter is less formidable to comprehend.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

அன்னையின் அணுக்களும் சத்தியத்திற்காகத் துடிக்கின்றன. நாம் எதற்காகத் துடிக்கின்றோம்? எந்த அளவில், எந்த நிலையில் அத்துடிப்புள்ளது?

சத்திய தாகமுள்ள அன்னை உடல்.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

அகந்தை தான் அழியப் பிரார்த்தனை செய்வதை ஏற்றுக் கொண்டால் மின்னல்போன்ற ஒளி நம்மிடமிருந்து கிளம்பி அனந்தம்வரை வீசுவதைக் காணலாம்.

அனந்தமான மின்னல் பொறி.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

ஆசையைப் பூர்த்தி செய்வது கடந்த கால வளர்ச்சி. ஆன்மீக வளர்ச்சி கடந்த காலத்தைக் கரைப்பது.

சாவித்ரி

P.77 The body illumined with the indwelling God.

உள்ளுறை தெய்வம் உடலில் ஒளிவிடுகிறது.

- ✧ இதயமும், மனமும் இருப்பவற்றுடன் இணைந்து மிளர்கின்றன.
- ✧ விழிப்பான ஆத்மா ஆத்ம விழிப்புற்ற உலகில் உள்ளது.
- ✧ மேக மண்டலத்தைக் கடந்த மேருமலை போன்ற சிகரம்.
- ✧ அழியாத ஆத்மாவின் அழியமுடியாத பெருமை தோன்றியது.
- ✧ சிதறிய பிரபஞ்சத்துள் நாடு கடத்தப்பட்டது.
- ✧ தெய்வச் செயலின் சாயல் கலந்தது.
- ✧ அரசு போகத்தை இனி அனுபவிக்கும் திறனிழந்தது.
- ✧ அமரத்துவப் பெருமை வாழும் விதியை ஏற்காது.
- ✧ சிறிய பேரத்தின் பெரிய கருமி.
- ✧ சிறுமையும் அவநம்பிக்கையும்.
- ✧ கருணை நிறைந்த அனந்த வெள்ளம்.
- ✧ அதன் உயர்வு பூமியின் சிறுமையை விலக்குகிறது.
- ✧ விரிந்த பரப்பின் விரக்தி.
- ✧ இயற்கையை ஏற்றதை மறுத்து மீளுதல்.
- ✧ கடுமையான ஒப்பந்தம், குறைந்து நிற்கும் குத்தகை.
- ✧ முடிவே ஆரம்பம்.
- ✧ அஸ்திவார ஐடம் அடிக்கல் நாட்டியது.
- ✧ ஆத்மாவற்ற பூரணமான மெஷின்.
- ✧ தெளிவற்ற எண்ணத்தின் தேறாத உறுப்பினர்.
- ✧ புவியின் ரூபம் பாவத்தின் கமை.
- ✧ வைகத்தின் வைபவம் மின்னலில் தெரியும் வண்ணம்.
- ✧ சொர்க்கத்தின் சொந்தம் யுகத்தின் மாயை.

- ✧ குழப்பம் குறைந்து குன்றிய உலகம்.
- ✧ சிறிய ரூபம் சூன்யத்தில் வரும் வலம்.
- ✧ திறனற்ற சக்தி ஞானத்தின் போலி.
- ✧ தழுவெனவெழும் அழகு வண்ண மண்ணின் உருவங்கள்.
- ✧ ஐக்கியமழிந்த கதிர்கள் அன்பின் அர்த்தமிழந்தவை.
- ✧ மிதந்து வரும் சூரியனின் பிழையான பிரதிபலிப்பு.
- ✧ குமிழியான முரட்டு வாழ்வின் தொகுப்பான படைப்பு.
- ✧ குஞ்சம் கட்டிய முழுமையின் பகுதிகள்.
- ✧ நம்பிக்கை நடத்தும் நல்ல பதிலில்லை.
- ✧ குரலற்ற குருட்டு வாயிலின் கோலற்ற பூட்டு.
- ✧ எண்ணம் எழுந்து ஏற்பில்லாத ஒளியை ஏற்கிறது.
- ✧ வாழ்வெனும் கடைவீதியில் போலியால் ஏமாறுபவன்.
- ✧ பறிபோன சொர்க்கத்தின் ஆனந்தத்திற்கு ஏங்கும் இதயம்.

ஸ்ரீ அரவீந்த சுடர்

நெடுநாட்களாக உன்னை வாட்டும் குணம் ஒரு முக்கியமான இடம். அது ஒரு கதவு. அது திறந்தால் அளவுகடந்த முன்னேற்றம் ஏற்படும். (உ.ம்.) அவசரம், 'தான்' எனும் உணர்வு, கடுமையாகப் பேசுதல்.

நெடுநாளாக உனக்குப் பயன்பட்ட நல்ல குணங்களும் அது போன்ற ஒரு திறவுகோலாக அமையும். அவை வழிவிட்டால் பெருமுன்னேற்றம். (உ.ம்.) நல்லெண்ணம், விஸ்வாசம், மிருதுவான பேச்சு, நாணயம்.

குணங்கள் விலகி குறிப்பிடும் சொர்க்கம்.

ஆன்மீக மற்றும் மனோதத்துவ உண்மைகள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி...)

N. அசோகன்

81. இறந்தவரை உயிர்ப்பிக்க முடியாது என்பது விஞ்ஞானத்தின் கருத்து. ஆனால் ஏன் இந்த நிலைமை என்பது விஞ்ஞானத்திற்குத் தெரியாது.
82. ஜடஉலகில் நிகழ்வன வெல்லாம் சூட்சும உலகில் ஏற்கனவே நிகழ்ந்தவற்றின் வெளிப்பாடுகள்தாம். எனவேதான் சகுனங்கள் ஜடஉலகில் என்ன நடக்கப்போகிறது என்பதை அறிவிப்பதாக அமைகின்றன.
83. நம்முடைய ஜீவனில் வெளியில் தெரிவதாக அமைந்திருக்கக்கூடிய ஒரே பாகம் நம்முடைய உடம்புதான். நம்முடைய பிராணமையம், அறிவு, ஆன்மா என்று இந்த மற்ற பாகங்கள் கண்ணுக்குத் தெரிவதில்லை. ஆனால் உண்மையில் பார்த்தால் கண்ணுக்குத் தெரியாத இந்த மூன்று பாகங்கள் உடம்பைவிட அளவில் பெரியதாக இருக்கின்றன.
84. விஞ்ஞானத்தைப்பொருத்தவரை மனிதனுடைய மூளையும், அறிவும் உலகிலேயே மிகவும் நுட்பமான பொருட்கள் ஆகும். ஆனால் ஆன்மீகக் கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தால் அவ்வளவு நுட்பமாக இருந்தாலும் மனிதனுடைய அறிவு அறியாமையில்தான் மூழ்கி இருக்கிறது.
85. மரபுக்கூறுகள்மூலம் பெற்றோர்களுடைய உடலமைப்பில் உள்ள அம்சங்கள் பிள்ளைகளுக்குப் போகின்றன என்பதை விஞ்ஞானம் ஏற்றுக் கொள்கிறது. ஆனால் பெற்றோர்களுடைய குணாதிசயங்கள் அதே மரபுக் கூறுகள்மூலம் பிள்ளைகளுக்கும் போகிறது என்பதை விஞ்ஞானம் மறுக்கிறது. ஆனால் சூட்சுமமாக இதுவும் நடக்கிறது என்பதுதான் ஆன்மீக உண்மை.
86. ஜடத்திலிருந்து உயிரினங்கள் தோன்றியதற்கும், மூளையிலிருந்து அறிவு

தோன்றுவதற்கும் பௌதீகம் மற்றும் வேதியல் நிகழ்வுகளே காரணம் என்று விஞ்ஞானம் கூறுவதை ஏற்க முடியாது. கண்ணுக்குத் தெரியாத சூட்சும சக்திகளும் இதற்கு காரணமாகத்தான் இருக்கின்றன. அப்படி இல்லையென்றால் மனிதனிடமிருந்து சத்தியஜீவிய மனிதன் பிறப்பதற்கு வழியே இல்லை.

87. நம்முடைய மேல்நிலை பர்சனாலிட்டியைவிட நம்முடைய ஆழ்நிலை பர்சனாலிட்டி மிகவும் பெரியதாகும். மேலும் நம் ஆழ்நிலை பர்சனாலிட்டி மேல்நிலை பர்சனாலிட்டிக்கு எதிரானதாக இருக்கும்.
88. வடிவமில்லாத நம்முடைய எண்ணங்களும் உணர்ச்சிகளும் நிஜமானவை என்று விஞ்ஞானம் ஏற்றுக்கொள்கிறது. நம்முடைய ஆன்மாவுக்கும் வடிவமில்லை; இருந்தாலும் அதுவும் உண்மையில் இருக்கிறது என்பதை விஞ்ஞானம் நம்ப மறுப்பது வியப்பாக உள்ளது.
89. பரிணாம வளர்ச்சியில் கீழிருந்து பார்க்கும்பொழுது உயிரும், அறிவும் ஜடத்திலிருந்து தோன்றியுள்ளன. ஆனால் மேலிருந்து பார்க்கும்பொழுது உயிரும், ஜடமும் மனதிலிருந்து தோன்றியுள்ளன.
90. ஜடஉலகில் ஆண், சக்தி மிகுந்தவனாகவும், பெண், சக்தி குறைந்தவனாகவும் கருதப்படுகிறாள். ஆனால் சூட்சும உலகில் பெண் நியதிதான் சக்தி மிகுந்ததாகவும், ஆண் நியதி சக்தி குறைந்ததாகவும் காணப்படுகிறது.
91. நாம் அற்புதம் என்று விவரிப்பது உயர் நிலையில் உள்ள ஒரு சக்தி கீழ் நிலையில் செயல்படுவதாகும். அதனுடைய நிலையில் இயற்கையாகத் தெரிவது கீழ் நிலையில் அற்புதமாகத் தெரிகிறது.
92. மனித சுபாவத்தில் சத்வ குணம், ரஜோ குணம், தமோ குணம் மூன்றும் சமநிலையில் கலந்திருப்பது நன்றாகும். சத்வ குணத்தினால் கிடைக்கும் அறிவிற்கு, ரஜோ குணத்தினுடைய சக்தியும் தேவைப்படுகிறது. ரஜோ குணத்தின் வேகத்தை கட்டுப்படுத்த தமோ குணத்தின் மந்தமும் உதவும்.
93. நமக்குள்ள சிறந்த ஆதாரம் நம்முடைய அறிவுதான். இயற்கை வளங்கள் குறைகின்றபொழுது நம் அறிவு வளத்தை வைத்துக்கொண்டு அந்த பற்றாக்குறையைச் சமாளிக்க முடியும்.

94. மேல் இருக்கும் அறிவு, கீழ் இருக்கும் வேலையை நிர்ணயிக்கும்பொழுது உற்பத்தித் திறன் அதிகரிக்கிறது. ஆனால் வேலையை முதலில் செய்துவிட்டு, பின்னர் அனுபவத்தால் அறிவைச் சேகரம் செய்யும்பொழுது உற்பத்தித் திறன் குறைகிறது.
95. முதல் மற்றும் டெக்னாலஜியைவிட organisation மேலும் சக்தி வாய்ந்தது என்பதை பலர் அறிவதில்லை. குறைந்தபட்ச எனர்ஜியை செலவு செய்து அதிகபட்சப் பலனைத் தரக்கூடிய சாதனம் அது. ஒன்றோடு ஒன்று இணைந்து செயல்படக்கூடிய ஆப்பரேஷன் சிஸ்டம்களை உருவாக்கி அதன்மூலம் organisation செயல்படுகிறது.
97. பழங்காலத்தில் தேவையாக இருந்த ஒன்று இப்பொழுது தேவையில்லாமல் போவதை நாம் காலம் கடந்த விஷயம் என்கிறோம்.
98. சமூகத்தின் அடிமனதில் இருக்கின்ற அறிவிற்கு வெளிப்படையாக வடிவம் தருபவர் முன்னோடியாவார். இப்படிப்பட்ட முன்னோடிகளின் புரட்சிகரமான செயல்பாடுகளின் காரணமாகத்தான் சமூகம் முன்னேறுகிறது.
99. முன்னோடிக்கு எதிர்ப்பு வந்தால் அவர் சமூகம் தயாராவதற்கு முன் அவர் வந்துவிட்டார் என்று அர்த்தம். அவருக்கு ஆதரவு கிடைத்தால் உரிய நேரத்தில் வந்துள்ளார் என்று அர்த்தம். அவர்களுக்குப் பெரும்பாலும் எதிர்ப்புதான் கிடைக்கிறது என்பதை வைத்துப் பார்க்கும்பொழுது பெரும்பாலும் அவர்கள் சமூகம் பக்குவம் அடைவதற்கு முன்னேயே வந்துவிடுகிறார்கள் என்று தெரிகிறது.
100. தனிஉடைமைக் கொள்கைகளைவிட கம்யூனிசப் பொதுஉடைமை சிறந்த அரசியல் முறையாகும். மக்கள் தாமாகவே பொதுஉடைமைக் கொள்கைகளை ஏற்றிருந்தால் அதன் சிறப்பு வெளிவந்திருக்கும். ஆனால் அரசாங்க நிர்ணயம் பொதுஉடைமையை மக்கள் உதறி தள்ளும் நிலைக்குக் கொண்டுவந்துவிட்டது.

தொடரும்.....

அன்பர் கடிதம்

ஓம் நமோ பகவதே ஸ்ரீ அரவிந்தாய!

சுமார் ஆறு மாதங்களாக மதர்ஸ் ஸர்வீஸ் சொசைட்டியின் புத்தகங்களைப் படிப்பதை வழக்கமாக வைத்துக்கொண்டு தொடர்ந்து படித்துக்கொண்டு வருகிறேன்.

நான் ஆபீஸில் வேலை இல்லாத நேரங்களில் படித்துவரும்பொழுது, என்னுடன் வேலை செய்யும் ஒருவர் (வயது 70) நான் படிக்கும் புத்தகங்களை அவரும் எடுத்து ஒரு சில பக்கங்களை பார்த்துவிட்டு, “இது உபநிஷதத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது, நமது ஆச்சாரியன் சொன்னது” என்று கூறிவிட்டு போய்விடுவார். நான், “முழுவதும் படித்துவிட்டுச் சொல்லுங்கள்” என்று சொல்லிவிட்டு விட்டுவிட்டேன்.

ஒரு நாள் அவரிடம் *The Life Divine* பக்கை கொடுத்து படிக்கச் சொன்னேன். அவர் புத்தகத்தை வாங்கியவுடன் ஒரு பக்கத்தை எடுத்தார். அதில் the problems of human being என்றிருந்தது. அதைப் படித்து விட்டு, “இனி இதுபோல் யாராலும் எழுதமுடியாது. இப்புத்தகத்தைப் படிக்க ஆரம்பித்தால் டிக்கனரி வைத்துக்கொண்டுதான் படிக்கவேண்டும்” என்று கூறி, தொடர்ந்து படிக்க ஆரம்பித்தார். நான், “அதை நான் தினம் ஒரு பக்கம் படிப்பேன். எனவே பிறகு தருகிறேன்” என்று கூறி வீட்டுக்கு எடுத்தும் சென்றுவிட்டேன்.

மறுநாள், இவர் ஓரளவிற்கு ஸ்ரீ பகவான், அன்னை கருத்துகளை ஏற்க ஆரம்பித்துள்ளார் என ஊகித்து Lectures on Sri Aurobindo's *The Life Divine* என்ற புத்தகத்தை கொடுத்து படிக்கச் சொன்னேன். அவரும் அப்புத்தகத்தை எடுத்து ஆவலுடன் படிக்க ஆரம்பித்து, சில பக்கங்களிலேயே சிலவற்றைப் புரிந்துகொண்டு அவர் என்னிடம் கீழ்க்கண்டவாறு சொன்னார்:

“எனக்கு இதுநாள்வரையில் இருந்த மனகஷ்டங்கள் இப்புத்தகத்தை படித்தபிறகு தெளிவாகிறது” என்று கூறிவிட்டு, “இப்புத்தகத்தை முழுவதும் படித்துவிட்டுத் தருகிறேன்” என்று சொன்னதைக் கேட்டுவிட்டு நான் அதிர்ந்து போனேன். ஏன் என்றால் ஒரு சில பக்கங்களைப் படித்ததற்கே இந்தப் பெரிய மாறுதல் ஏற்பட்டால், முழுவதும் படித்தபிறகு அவரிடம்

என்ன மாறுதல் வரும்என கற்பனை செய்ய முடியவில்லை!

மதர்ஸ் ஸர்வீஸ் சொசைட்டியின் புத்தகங்களை பிறருக்கு எடுத்துச் சொல்ல வைத்த அன்னையின் பாதகமலங்களில் என் நன்றியை சமர்ப்பிக்கின்றேன்.

இதுபோல் இன்னும் ஸ்ரீ பகவான், அன்னையை அறியாதவர்களுக்கு என்னால் முடிந்த அளவிற்கு அறிய வைப்பதற்கு அன்னை அருள்புரிய வேண்டுமாய் பிரார்த்தனை செய்கிறேன். இதுபோன்று நான் புத்தகச் சேவை செய்ய அன்னைதான் அருள் புரியவேண்டும். நன்றிகள் பல!

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

நமக்குரிய யோக முறை எதுஎன்று அறிந்து, அதைப் பெற முனையவேண்டும்.

அதுபோன்ற முறைகளில் பல:

1. தீவிர பிரார்த்தனை.
2. உணர்வின் ஏக்கம் உச்சக்கட்டத்தை அடைவது.
3. (THAT) 'அது' உன்னை வந்தடையும் முறையை பூரணமாக அறிவது*.
4. பற்றற்றிருத்தல்.
5. சமர்ப்பணம்.
6. ஆன்மாவின் அக்கறையை அதிலிருந்து திருப்புவது.

உரிய முறை உயர்ந்த முறை.

* THAT 'அது' என்பது முடிவானது; பிரம்மம். நமக்குகந்த முறையை நாம் கண்டுபிடித்துவிட்டால், அம்முறைக்கு நம் வாழ்வில் இருக்கும் பலன் THAT 'அது' செயல்படுவதுபோலிருக்கும்.

சூட்சுமப் பார்வை

N. அசோகன்

நம்முடைய ஊனக்கண்ணால் நம்மைச் சுற்றி என்ன நடக்கிறதுஎன்று பார்க்கிறோம். இது ஜடவுலகில் நாம் காண்பது. நம் கண்களுக்குத் தெரியாத சூட்சும உலகமொன்றுள்ளது. இதையும் தாண்டி காரணவுலகம்என்று ஒன்றும் உள்ளது. அங்கே தெய்வீக சக்திகள் நிலவுகின்றன. அச்சக்திகளின் செயல்பாடுகளுக்குண்டான பலனை நாம் ஜடவுலகில் பார்க்கிறோம். சூட்சும சக்திகள் செயல்படும்பொழுது நாம் வாயால் சொல்லாதது நடந்து நிறைவு பெறுவதைக் காணலாம். மனிதர்களிடையே நிறைய சூட்சும விழிப்புணர்வும் உள்ளது. அதே சமயத்தில் சூட்சுமச் செயல்பாடுகளைப்பற்றி நிறைய அறியாமையும் உள்ளது.

விவசாயிகளுக்குப் பயிர் செய்கின்ற பருவம் பற்றியும், அரசாங்கத் துறையிலிருப்பவர்களுக்கு inspection பற்றியும், குடும்பங்களுக்கு அவரவருடைய உறவினர் வட்டத்திலுள்ள திருமண வயதிலுள்ள பெண்கள் மற்றும் இளைஞர்களைப் பற்றியும் முன்கூட்டியே விவரம் தெரிவதுண்டு. வருங்காலத்தைப்பற்றி இப்படியொரு சூட்சும அறிவுள்ளபொழுது வருங்காலத்தை நம்மால் வெற்றிகரமாகச் சந்திக்க முடிகிறது. ஜடவுலகில் நம்மால் உடனடியாகப் பலன்களைப் பார்க்க முடிகிறது. ஆனால் சூட்சும உலகம் அதிகப் பலன்களைத் தாமதமாகத் தருகிறது. சூழ்நிலை பொருத்தமாக மாறும்வரை அப்பலன்கள் வெளிப்படுவதில்லை.

நிறைய நிலபுலன்கள் வைத்திருந்த விவசாயி ஒருவர் தம்முடைய நிலங்களை எல்லாம் தமது நான்கு மகன்களுக்கும் சமமாகப் பிரித்துத் தந்தார். அவருக்கோர் அரிசி ஆலையிருந்தது. எல்லோருடைய கண்களும் அதன்மேல் பதிந்திருந்தன. இறுதியில், விசுவாசமாக வேலை செய்த ஊழியர் ஒருவருக்கு அந்த ஆலை போய்ச் சேர்ந்தது. விசுவாசமென்பது ஒரு

சூட்சுமமான பண்பாகும். அதற்குண்டான பலன் உடனே தெரியாது. தாமதமாகவே தெரியும்.

ஒரு திரைப்படத் தயாரிப்பாளருக்கு ஒரு கதாசிரியருடன் தொடர்பு இருந்தது. ஒரு நாள் தயாரிப்பாளர் தம்முடைய பண்பலத்தைப் பயன்படுத்தி கதாசிரியரைக் கம்பெனியிலிருந்து வெளியேற்றினார். அவ்வருடம் முடிவதற்குள் கதாசிரியர் மாநில அமைச்சரவையில் அமைச்சரானார். அப்பொழுது அந்தத் தயாரிப்பாளர், “இவர் அமைச்சராவார் என்று தெரிந்து இருந்தால் நான் அந்நேரம் இவருடன் சண்டை போட்டிருக்கமாட்டேன்” என்றார். அந்நேரம் அரசியல் சூழல் எத்திசையில் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்று அவர் அறியாமலிருந்துவிட்டார். ஓர் அரசியல்வாதி முதலமைச்சராக மாறியபொழுது அவருடனிருந்தவர் ஒருவர், “இனிமேல் இவரின் கீழ் வேலை செய்யவர் எல்லோரும் இவர் எந்தக் கோவிலுக்குப் போகிறார், இவருக்குப் பிடித்தமான உணவு என்ன, உடை என்ன, பிடித்தமான நண்பர்கள் யார், எதிரிகள் யார், உறவினர்கள் யாரென்று தெரிந்துவைத்துக்கொள்வார்கள்” என்றார். இம்மாதிரி விஷயங்களைத் தெரிந்துவைத்துக்கொள்வதில் நம் நாட்டு மக்கள் மிகவும் கெட்டிக்காரர்கள்.

ஒழுக்கம், நேர்மை, விசுவாசம் போன்ற பண்புகள் சூட்சும உலகில் நம்மை வலுப்படுத்துகின்றன. அவற்றிற்குண்டான பலன் வரும்பொழுது அபரிமிதமாக இருக்கும்.

அனுபவப்பட்ட சமையல்காரர்கள் தாம் சமைத்த உணவை ருசி பார்த்தோ அல்லது கையால் தொட்டோ பதமறிவதில்லை. உணவைப் பார்த்த மாத்திரமே அதன் பக்குவத்தைப் புரிந்துகொள்கிறார்கள். இதுவொரு சூட்சுமத் திறமையாகும். ஒரு தேநீர் மற்றும் சிற்றுண்டிச்சாலையின் உரிமையாளராக இருந்த சமையல்காரர், கடைக்கு வரும் வாடிக்கையாளர்களின் ருசிக்கு ஏற்றபடி காப்பி மற்றும் தேநீர் போட்டுத் தரும் திறமை பெற்றிருந்தார். அவர் கடையில் காப்பி குடித்தவர்கள் வேறெங்கும் குடிக்கப் பிரியப்படமாட்டார்கள். அடுத்தவருடைய ருசியை அறிந்துகொள்ளும் திறமை ஒரு சூட்சுமத் திறமையாகும். ஆன்மாவுடன் தொடர்புகொள்ள முடிந்தவர்கள் எல்லோரும் அவரவருடைய தொழிலில் இப்படியொரு சூட்சுமத் திறமையை வளர்த்துக்கொள்ளலாம். இத்திறமை அவரவருடைய தொழிலில் முதல் நிலைக்குக் கொண்டு செல்ல உதவும்.

பூவும், பழமும் தம்முடைய மணத்தைப் பரப்புகின்றன. பழமென்பது ஜடமானது. ஆனால் பூவின் மணம் என்பது சூட்சுமமானது. ஆன்மா என்பது முழுவதும் சூட்சுமமானது. வாழ்க்கைக்குச் சிறப்பைக் கொண்டு வருவது அதனுடைய சூட்சுமப் பகுதியாகும். தொழிற்சாலை உற்பத்தியாளர்-லும், குடும்பப் பாசமானாலும், மேடைச் சொற்பொழிவாளாலும், கண்ணிற்குத் தெரிந்த திடப்பகுதிகளைவிட, கண்ணிற்குத் தெரியாத சூட்சுமப் பகுதிகளே முக்கியமானவையாகும்.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

அறியாமை விழிப்படைந்து அறிவுடைமையாக மாறும்பொழுது அது செயலிலும், நிகழ்ச்சியிலும், எண்ணத்திலும், உணர்ச்சியிலும் பிரதிபலிப்பது. உள்ளுணர்வை கண்ணாடியாக வாழ்வு பிரதிபலிப்பதாகும்.

அறியாமை அறிவாகி நம்முள்ளுணர்வு வாழ்வை பிரதிபலிப்பது ஆன்ம விழிப்பாகும்.

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

ஜீவன் முழுமையானது. அதன் அறிவு பூரணம் பெற்றது. கடந்த காலமும் அதனுட்கொண்டது. முழுமையடையும்பொழுது அது மேலும் செறிவடைகிறது. இது சைத்தியப்புருஷனில் இருக்கிறது; சுமுகமானது. அதனால் இனிமை அதிலிருந்து எழுகிறது.

முழுமையும் சுமுகமும் இனிமையாகும்.

"அன்னை இலக்கியம்"

மலரும் மணமும்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி...)

மகேஸ்வரி

காயாம் பூ:

கதவைத் திறந்த ராமபத்ரன் கண்கள் புதியதாகத் தெரிந்த மூன்று ஜோடி செருப்புகளின் மீது பதிந்தது. மனோரஞ்சிதத்தின் முகம் பாறையைப் போன்று இறுகியிருந்தது. உள்ளிருந்து வந்த தொலைக்காட்சியின் இரைச்சல் வந்திருப்பவர்கள் யாரென்பதைக் கட்டியம் கூறி வரவேற்றது.

"வாங்க சார், இவ்வளவு நேரமாகிவிட்டது. தினமும் இப்படி வீட்டிற்கு வந்தால் உடம்பு என்னாகும்?" பரிஷடன் கேட்ட குரலுக்குரியவன் சுந்தரம். சுகவாசி. கடவுள் ஒவ்வொருவரையும் படைக்கும்பொழுது அவனுக்கென்று ஒரு தொழிலையும் சேர்த்து படைப்பார் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் சுந்தரத்தின் விஷயத்தில் அது பொய்யாகிவிட்டது என்பதுதான் மனோரஞ்சிதம் அறிந்த உண்மை. மூன்று கழுதை வயதாகிவிட்டது. திருமணமாகி, இரண்டு குழந்தைகள் பிறந்து, அவர்களும் படிக்க ஆரம்பித்துவிட்டார்கள். ஆனால் இவனுக்கு இன்னும் 'புருஷ இலட்சணம்' இல்லை. அதாவது வேலையில்லாத வெட்டிச் சோம்பேறி. எப்படித்தான் பொழுது போகும்போது தெரியாது. "தாத்தா கொடுத்த வீடுருக்கிறது, சுகமாகப் படுக்க. மைத்துனன் அனுப்பும் பணமிருக்கிறது, அழகாக உடை உடுத்த. இனிமேல் எனக்கென்ன கவலை இந்த உலகத்தில்" என்று சுந்தரம் கேட்கும்பொழுது, யாராவது புதியவர்கள் கேட்டுவிட்டால், அவனுடைய உடையும், பேச்சும் 'ஏதோ பரம்பரை பணக்காரன்போலிருக்கின்றது. வெள்ளி ஸ்பூனுடன் பிறந்தவன்' என்று வைத்துக்கொண்டு பிரமிப்பார்கள். விஷயம் தெரிந்தவர்கள், 'வெத்து வேட்டு, வாய் சவடால், ஊரை ஏமாற்றுகின்றான். இவனுக்கென்று ஓர் ஏமாந்தவன் கிடைத்தான் மாதாமாதம் பணம் அனுப்பி வைக்க. இந்த மாதிரி மைத்துனன் நமக்குக் கிடைக்கவில்லையே' என்று

புலம்புவார்கள். எப்படித்தான் 24 மணி நேரத்தை இவன் செலவழிக்கிறான் என்பது பற்றிய சந்தேகம் ராமபத்ரனுக்கு உண்டு.

ஒரே தங்கை, அதுவும் அப்பா இல்லாமல் அண்ணனால் வளர்க்கப்பட்டவள். சிறு வயதிலிருந்தே ராமபத்ரனுக்குத் தங்கை மீது பிரியம். அவள் கேட்டவற்றையெல்லாம் வாங்கிக் கொடுத்துவிடுவான். நடுஇரவில் தூக்கத்தில் எழுந்து கலர்சோடா வேண்டுமென்றால் கூட மூன்று மைல் தூரத்திலிருக்கும் ரயில்வே ஸ்டேஷன் ஸ்டாலுக்குப் போய் வாங்கிக் கொடுப்பான் என்றால் அவனுடைய பிரியத்திற்கு இதைவிடப் பெரிய சான்று ஏதும் இருக்காது அல்லவா!

அப்படி வளர்த்த தங்கையை வீடு, சொத்து இருக்கின்றது; ஆசிரியர் வேலை செய்துகொண்டிருக்கின்றான் என்று சுந்தரத்திற்குத் திருமணம் செய்துவைத்தான். அத்துடன் பொறுப்பு முடிந்தது என்றிருந்தால் பிரச்சினை எதுவும் வந்திருக்காது. ஆனால் திருமணமான புதிதில் தங்கையைப் பார்க்கச் செல்லும்பொழுதெல்லாம் ராமபத்ரன் துணி, பொருளென கொண்டு செல்வான். தங்கை கையில் பணமும் கொடுப்பான். திருமணமாகாத இளைஞன். செலவுக்கு மீறிய வருமானம். அதனால் எல்லாம் பார்த்து, பார்த்துச் செய்தான். முதலில் எல்லாமே சந்தோஷமாகத்தான் இருந்தது.

வேறு ஊருக்கு மாற்றல் என்றவுடன் வேலையை இராஜினாமா செய்தான் சுந்தரம். அதிலிருந்துதான் ராமபத்ரனுக்கு பிரச்சினை ஆரம்பம் ஆனது.

பரிதாபத்தினால் உதவ ஆரம்பித்த ராமபத்ரனுக்கு விருதுபட்டிக்குப் போனதை விலை கொடுத்து வீட்டில் வைத்த கதையாயிற்று.

"எனக்கென்ன வேலை வேண்டும். எனக்குத்தான் வீடு இருக்கிறது. நிலம் இருக்கிறதே. அதில் வருவதில் நான் ஆயிரம் பேருக்குச் சாப்பாடு போடுவேன்" என்று சுந்தரம் பேச ஆரம்பித்தான். நிலை தெரியாமல் பேசுவன் மனிதன் என்பதற்கு, சுந்தரம் ஒரு சான்று.

காலம் தன் விளையாட்டை விளையாட ஆரம்பித்தது. ஆண் குழந்தை பிறந்தவுடன் சுந்தரத்திற்குப் பொறுப்பு வந்துவிடுமென அவன் மனைவி எதிர்பார்த்தான். சுந்தரத்திற்கோ குழந்தையுடன் விளையாடுவதுதான் வேலை என்றாகிவிட்டது. என்னால் என் மகனைவிட்டு ஒரு நிமிட நேரம் பிரிந்திருக்க முடியாது. என் வேலையே இதுதான் என்று உறுதியாகக் கூறிவிட்டான்.

ராமபத்ரன் மனைவி மனோரஞ்சிதம். அண்ணன்-தங்கை பாசத்தில் குறுக்கிடாத அண்ணி. ஆனால் அவளாலும் பொறுக்கமுடியாத நிலை அவளுடைய இரண்டு குழந்தைகள்மூலம் வந்தது. குழந்தைகள் பிறந்த பின்னர் முழுக்குடும்பம் ராமபத்ரனுக்கு உருவாகிய நிலையிலும் தங்கை குடும்பப் பாரத்தையும் ஏற்கவேண்டும் என்றபொழுது, வருகின்ற வருமானம் கண்ணாமூச்சி விளையாட ஆரம்பித்தது. தராசு பாரம் தாங்காமல் உடையுமோ என்ற நிலை உருவானது.

சுந்தரத்தைக் கூப்பிட்டுப் பேசி பார்த்தான். அவனும் முதலில் ஒரு பத்தாயிரம் இருந்தால் புரட்டி இலட்சம் சம்பாதிப்பேன் என்றான். நம்பினான், கொடுத்தான், கொடுத்துக்கொண்டேயிருந்தான், ராமபத்ரன். அவனின் கடன் சுமைதான் ஏறியது. சுந்தரம் மொத்தமாகவும், மாதாமாதமும் பணத்தைக் கறக்கும் எந்திரமாக மாறியதுதான் மிச்சமாயிற்று. ஒரு வியாபாரமன்று, பல வியாபாரங்கள். ஆனால் ஒவ்வொரு தடவையும் முதல் மட்டும் முழுதாகக் காணாமல் போய்விடும் அதிசய வியாபாரத்தை மட்டுமே சுந்தரம் செய்தான்.

சுந்தரத்தின் வியாபாரத்தை முழுவதுமாக மூட்டை கட்டி வைத்துவிடச் சொல்ல ராமபத்ரனுக்கு புத்தி வந்தது.

இப்பொழுதெல்லாம் மாதம் 1ந் தேதியானால் ராமபத்ரன் முதலில் தங்கை வீட்டிற்குப் பணத்தை மணி டிரான்ஸ்பரில் அனுப்பிவிட்டுத்தான் பின் வீட்டிற்குள்ளேயே நுழையவேண்டிய நிலைமை. மனோரஞ்சிதம் வாயில்லாபூச்சியல்ல. ஆனாலும் இந்த விஷயத்தில் இராமபத்ரன் மனதில் நுழையமுடியாத நிலை!

“ஏம்மா, இந்த மாதமாவது அப்பா எனக்கொரு செல்போன் வாங்கி கொடுப்பாரா, இல்லையா” என்று கனகாம்பரம் கேட்க,

“அப்பாதானே, சுந்தரம் மாமாவிடம் கேளு. உடனே வாங்கிக்கொடுப்பார்” எனக் கலாதர் சொல்ல,

“கலாதர் சொல்வதுதான் சரி, கனகாம்பரம். பேசாமல் சுந்தரம் மாமாவிடம் கேட்டு வாங்கிக்கொள்” என்றாள் மனோரஞ்சிதம்.

“சம்பாதிப்பது என் அப்பா! ஆனால்...” என்ற கனகாம்பரம், “நேற்று ரோஜாம்மா வீட்டில் ஏதோ தீராத பிரச்சினை, தீர்க்கமுடியாத பிரச்சினை அல்ல என்று பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். நம் அப்பாவின் பிரச்சினை 16

வருடத்திற்கும் மேலானது என்று நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். அப்படி என்றால், இது தீராத பிரச்சினை என்று வைத்துக்கொள்ளலாமா!”

“நீ அவர்களிடமே கேள், ஏதாவது பூ வைக்கலாமாவென்று”.

“முல்லையக்கா, எங்கள் வீட்டில் மீண்டும் சுந்தரம் மாமா ஆக்ரமிப்பு. பாவம் அப்பா! முதன்முதலில் அன்னை எங்களுக்கு ஒரு அற்புதத்தைச் செய்தார். அதைப்போல இதிலும் அற்புதத்தைச் செய்யமாட்டாரா என்று தோன்றுகிறது. ஏனக்கா, எத்தனையோ மலர்கள் இருப்பதாகச் சொல்கின்றீர்களே! அற்புதத்திற்கு ஏதாவது மலரை அன்னை சொல்லி இருக்கின்றாரா? ஒன்றுமே செய்யாமல் அதிசயமாக நடக்கவேண்டும் என்று கேட்கவில்லை. அன்னையிடம் நான் பிரார்த்தனை செய்கின்றேன். நீங்கள் அடிக்கடி சொல்வீர்களே, பிரச்சினைக்குரியவர்களே பிரார்த்தனை செய்தால் உடனடியாக பலிக்குமென்று. எங்கள் அப்பா நிச்சயம் பிரார்த்திக்கமாட்டார். அவர் மனம் மாறுவது என்பது குதிரைக்கொம்பு கிடைப்பதுபோல நடக்காது. எங்கம்மா இன்னும் அன்னையைப் பற்றித் தெரிந்துகொள்ள விரும்பவில்லை. கலாதர் அவனுக்கு வேண்டிய விஷயங்களை ரோஜாம்மா வீட்டு அன்னையிடம் சொல்லி சாதித்துக் கொள்கிறான். கேட்டால், “அப்பா-மாமா விஷயம் பெரியவர்களுடையது. அதில் என்னென்ன இருக்கின்றது என்பது நமக்குத் தெரியாதது. அப்பா வாங்கிக்கொடுப்பாரா, பணம் அவரிடம் இருக்கிறதா என்ற கவலையெல்லாம் படுவதை விட்டுவிட்டு, நான் அன்னையிடம் கேட்கின்றேன்; உடனடியாக கிடைக்கின்றது. அப்பாவிடம் கேட்பதற்குப்பதிலாக அன்னையிடம் கேள். இதுதான் புது மந்திரம்” என தத்துவஞானிபோல பேசுகிறான்.

“கனகாம்பரம், கலாதர்தான் உண்மையிலேயே அன்னையைப் புரிந்து கொண்டிருக்கிறான். ‘மனிதனைக் கேட்காதே; மதரை கேள்’ என்பது நமக்கு எந்த விஷயமும் நடப்பதற்கு உதவக்கூடியது. சரணாகதியின் miniatureதான் இது. நம்முடைய egoவை அழிப்பதற்கு இதைவிடச் சிறந்த முறை எதுவும் இல்லையென சொல்லலாம். கலாதர் சிறியவனாக இருந்தாலும் பெரியவர்கள்கூட செய்ய இயலாததை இயல்பாகவே செய்கின்றான். நீயும் இதை ஏற்று உன் பிரச்சினையைத் தீர்த்துக்கொள்ளக் கூடாதா?”

“மதுரிடம்தான் சொல்கிறேன்”.

“நான் சொல்வது ‘மதரிடம் மட்டுமே’. அதுவும் முதலில் Mother First. பிறகுதான் மற்றவையெல்லாம்”.

“நீங்கள் சொல்வது சரியக்கா. என்னால் முடிந்ததையும் செய்ய நினைக்கிறேன்”.

“உன்னால் எதுவும் முடியாது என்று ‘உனக்கே’ புரியும்வரையில் முயற்சி செய்கின்றாய்; அதன்பின் அன்னையிடம் கேட்கின்றாய்; அப்படித்தானே?”

“அக்கா என் பிரச்சினைக்கு ஒரு வழி சொல்லுங்கள்”.

“உன்னை’ விடாமல் ஒரு வழியும் கிடைக்காது. இது அனைவருமே செய்வதுதான்”.

“அற்புதமாக நடப்பதற்கு ஏதாவது பூ இருக்கிறதா?”

“அன்னை செய்வனவெல்லாமே அற்புதமாக மட்டுமே இருக்கும். என்றாலும் அற்புதம் என்ற பெயரில் ஒரு மலரையும் சொல்லி இருக்கின்றார்கள். அதற்கு தமிழில் ‘காயாம் பூ’ என்று பெயர். ஆங்கிலத்தில் Ironwood என்றும் சொல்வார்கள். கருநீல நிறத்தில், சிறியதாக, சிறிதளவு மணம் வீசக்கூடிய, கொத்துக் கொத்தாக இருக்கக்கூடிய மலர்தான் அற்புதம். இதனுடைய botanical name Memecyclon tinctorium ஆகும்.

“அக்கா, இது எங்கே கிடைக்கும்?”

“இப்பொழுதுதானே சொன்னேன். ‘மனிதர்களிடம் கேட்காதே, மதரிடம் கேள்’ என்று”.

“அற்புத மலரை வைத்தால் அற்புதம் நடக்குமா?”

“எதையும் எதிர்பார்த்தால் நடக்காது. எதிர்பாராமல் நடப்பதுதான் அற்புதம். அற்புதத்தை நம்புவதைவிட அன்னையை நம்பி. அவர் எல்லாவற்றிற்கும் மேல்”.

மூன்று மாதங்களுக்கு மேலாகிவிட்டது, சுந்தரம் குடும்பத்துடன் இங்கு வந்து. இருக்கும் ஒரு பெட்ரூமை அவர்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு ராமபத்ரனும், மனோரஞ்சிதமும் ஹாலில் படுத்துக்கொள்கிறார்கள். மனோரஞ்சிதத்திற்கு கீழே படுத்துக்கொண்டால் மூச்சுவிட முடியாது, பாவம். சோபாவில்தான் படுக்கின்றாள்; கழுத்து வலிக்கும்.

“சார்! சார்! நீங்கள் பணம் கேட்டீர்களே, ஒரு பத்தாயிரம் போதுமா?”

“இல்லை, ஒரு 25,000/- கொடுத்தால் நல்லது. தங்கைப் பையனுக்கு ஹாஸ்டல் பீஸ் கட்டவேண்டும்”.

“முன்பே நிறைய கடன் இருக்கிறது. இப்பொழுது இவ்வளவு பணம் கேட்கிறீர்கள். நல்ல வேலை, நல்ல சம்பளம் என்று கேள்விப்பட்டேன். இங்கு வந்து part time வேலையும் செய்கின்றீர்கள். வீட்டிற்கும் வேலை எடுத்துப் போய் செய்துகொடுப்பதாகக் கேள்விப்பட்டேன். அப்படி இருக்கும் பொழுது....

இப்போதைக்கு 20,000/- வைத்துக்கொள்ளுங்கள்”.

கண்முன் நீட்டப்பட்ட பணத்தை வெறித்துப்பார்த்த ராமபத்ரன் முதன்முதலாக ‘நான் ஏதாவது தவறு செய்கிறேனா’ என்ற கேள்வியை தனக்குள் கேட்டுக்கொண்டான்.

கடலலைகளையே பார்த்துக்கொண்டிருந்த ராமபத்ரனுக்கு மனம் கொஞ்சம் நிம்மதியானது. ஓர் அலை வருவதும், அடுத்த அலை அதைவிட வேகமாக வருவதும், முதலலைக்கு வேகம் வருவதும், அதைவிட தூரத்தில் புதியதாக ஓர் அலை வாரிச் சுருட்டிக்கொண்டு புறப்பட்டு வருவதும், ஒன்றன்பின் ஒன்றாகக் கரையை, கரையிலுள்ள மணலை வாரிச் செல்வதுமாக விளையாட்டு காட்டிக்கொண்டிருப்பதை ரசித்த ராமபத்ரன் தன் வாழ்க்கையை அலைகளுக்கு ஒப்பிட்டுப் பார்த்து ரசித்துக்கொண்டு இருந்தான்.

“சார், ரொம்ப நேரமாக அலையைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். உங்களை இங்கு பார்த்தபொழுது எனக்கு அதிசயமாக இருந்தது. நான்தான் தினமும் வந்து அலையை ரசிப்பவன் என்று நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன். நீங்கள் எனக்கு இணையாக இருக்கின்றீர்களே! சாரி சார், என்னை அறிமுகப்படுத்தாமலேயே பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன். என் பெயர் முகுந்தன். நீங்கள் கனகாம்பரத்தின் அப்பாதானே! கனகாம்பரம் தினமும் எங்கள் வீட்டிற்கு வருவாள். கலாதர் எப்பொழுதுவேண்டுமானாலும் எங்கள் வீட்டு அன்னை அறைக்கு வந்து வெற்றிச் சிரிப்புடன் தான் வெளியே செல்வான். ஒரே apartmentஇல்தான் இருக்கிறோம். ஆனால் இதுவரையில் உங்களைப் பார்த்துப் பேசியது இல்லை. நான் உங்களைத் தொந்தரவு செய்துவிட்டேனா?”

“இல்லை, இல்லை. நான் எப்பொழுதும் வேலை, வேலையென்று

பறப்பவன். ஏதோ இன்று தோன்றியது கடலலைகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தால் கவலைகள் மறையுமா என்று! அதுதான்”.

“ஒரு முறை எங்கள் வீட்டிற்கு வாருங்கள்” என்றழைத்தான்.

“எந்தக் கவலையாக இருந்தாலும் பேசினால் தீரும் என்பார்கள்” என்றான் முகுந்தன்.

“அக்கா, இதோ பார்த்தீர்களா! நான் முகுந்தன் சாரிடம் சொல்லி இருந்தேன், அற்புதமலர் வேண்டுமென்று. அன்னை கொடுத்துவிட்டார்கள். நிச்சயமாக சந்தரம் மாமா பிரச்சினை தீர்ந்துவிடும்”.

“உன் நம்பிக்கை பலிக்கவேண்டும், கனகாம்பரம். தினமும் இந்த மலர் கிடைக்குமா?”

“எனக்கு தெரியாதக்கா. இன்றைக்கு அன்னைக்குச் சார்த்த போகின்றேன். நீங்கள் அன்றைக்குச் சொன்னதுபோல், ‘அன்னையே தினமும் இந்த மலரை எனக்குக் கொண்டுவந்து கொடுங்கள்’ என பொறுப்பை ‘அன்னையிடம்’ shift செய்துவிடப்போகின்றேன். இதுவும் ஒருவித சரணாகதிதானே!”

“அப்பா, இந்தக் கட்டுரையை படிக்கின்றீர்களா?”

‘தீராத பிரச்சினை’ கட்டுரையைக் கையில் வாங்கிய ராமபத்ரன் முழுவதுமாகப் படித்துவிட்டு,

“நடக்கவே நடக்காது என்று பகுத்தறிவுக்கும், நாட்டு வழக்கத்திற்கும், பூரணமாக, நிதர்சனமாகத் தெரிந்தாலும், நம்மிடம் உண்மையிருந்தால், மனதில் சத்தியம் இருந்தால், சந்தர்ப்பத்தின் நிலையை ஒதுக்கிவைத்து விட்டு முயன்று பார்ப்பதில் தவறில்லை” என்பதை ஒரு முறைக்குப் பல முறை மனதில் பதித்துக்கொண்டான்.

“என்ன சார், இன்றைக்கும் மனதில் கவலையா?”

“இல்லை முகுந்தன் சார். கனகாம்பரம் சென்ற வாரம் ‘தீராத பிரச்சினை’ என்ற கட்டுரையைக் கொடுத்தாள். அதைப்பற்றித்தான் யோசித்துக்கொண்டிருந்தேன்”.

‘தவறு என்னுடையது’ என்பதில் என் பிரச்சினை அடங்கிவிடுகிறது. இதை மனத்தில் பல முறை சொல்லி, சொல்லிப் பார்த்ததில் இதிலுள்ள உண்மை தெளிவாக இருக்கிறது. ஆனால், என் தங்கை நன்றாக இருக்க வேண்டுமென்பதற்காகத்தானே இதைச் செய்தேன். அண்ணன் தங்கைக்கு உதவுவது தவறா?”

“இதில் ஏதும் தவறு இல்லை. நீங்கள் என்னிடம் சொல்லியதை வைத்துப் பார்த்தால், உங்கள் தங்கையின் கணவர் பொறுப்பில்லாமல், குடும்பத் தலைவர் என்ற நினைவேயில்லாமல் செயல்படுவதற்குக் காரணகர்த்தாவாக நீங்கள் மாறிவிட்டிருக்கிறீர்கள். அங்குதான் பிரச்சினையின் மூலக்கரு உருவாகிறது. தங்கையின் நலன் பாதிக்கப்படுகிறது. தன் கணவருடன் உங்கள் வீட்டிற்கு வந்து தங்கியிருப்பதில் நிச்சயமாக உங்கள் தங்கை சந்தோஷமாக இருக்கமாட்டாள். கணவன் - தன் கணவன் - தன்னைத் தாங்கவேண்டும் என்றுதான் மனைவி விரும்புவாளேதவிர தன் சகோதரன் தோளில் காலமெல்லாம் சார்ந்திருக்க விரும்பமாட்டாள். திருமணம் என்பதின் உறவுமுறையில் முரண்பாடு ஏற்பட உங்கள் உதவி பயன்பட்டு இருக்கிறது. சிரமம் என்று வருகின்ற சந்தர்ப்பத்தில் உதவலாம். ஆனால், முழுப்பொறுப்பையும் ஏற்றுக்கொள்வதென்பது பாசத்தின் அடிப்படையில் செய்திருக்கின்ற.....”

“முட்டாள்தனம், அப்படித்தானே முகுந்தன் சார். நீங்கள் புறப்படுங்கள். நான் இன்னும் சிறிது நேரம் இருந்துவிட்டு பின் வருகிறேன்”.

“அண்ணா, நாங்கள் ஊருக்குப் புறப்படுகின்றோம்”.

“அப்படியா, சந்தோஷம்”.

“ராமபத்ரன், என்னுடைய தோழன் பழனிசாமியைத் தெரியும் அல்லவா? இந்தத் தேர்தலில் நிற்கப்போகின்றான். வேலையைச் செய்ய துணைக்கு கூப்பிடுகின்றான்”.

‘என் மனமாற்றம் இவர்களை ஊருக்குக் கிளப்பிவிட்டிருக்கிறது. முழுவதுமாக என் மனத்துடன் உணர்வும் சேர்ந்து ஒத்துழைத்தால் நல்லது’ என்று மனதில் நினைத்த ராமபத்ரன் முகுந்தனிடம் பேச விரும்பினான்.

“அக்கா உங்களுக்குத் தெரியுமா? எங்கள் மாமா நல்வாழ்வுத்துறை அமைச்சரான பழனிசாமிக்கு வலக்கையாக இருக்கிறார். அற்புதமலர் எங்கள் மாமாவிற்கு அந்தஸ்துடன் கூடிய பணம் கிடைக்கத் துணையாக இருந்தது. முகுந்தன் சாருக்கு நன்றி கூறவேண்டும் என்று எங்கள் அப்பா சொல்கின்றார். எனக்கு காரணம் தெரியவில்லை”.

“கனகாம்பரம், காரண-காரியத்திற்கு அப்பாற்பட்டவர் அன்னை. யாருக்கு எதையெதை, எப்பொழுது தரவேண்டுமோ அதற்குரியதைத் திட்டம் போட்டுச் செயல்படுத்துவார். நீ அன்னைக்கு நன்றி சொல்” என்று கூறினார் ரோஜா. முல்லையும் ஆமோதித்தாள்.

“ஏன் முல்லை, அந்திமல்லியின் கணவருக்கு எப்படியிருக்கிறது?”

“இன்றைக்குத்தான் அவர் ஆபீஸுக்குச் சென்றுள்ளார். அந்திமல்லியின் முகம் இப்பொழுதுதான் மலர ஆரம்பித்துள்ளது”.

“முல்லை, அவசரமாகப் போகவேண்டும். அவர் ஆபீஸிலிருந்து போன் வந்துள்ளது. எனக்குத் தனியே போக பயமாக உள்ளது, வருகிறாயா?” என்று பதட்டமாக அந்திமல்லியின் குரல் கைபேசியில் ஒலித்தது.

தொடரும்...

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

சபாவத்தைக் கட்டுப்படுத்துவது பலன் தாராது. சபாவம் முழுமையானது. அதைக் கட்டாயப்படுத்தும் எண்ணம் அதன் சிறுபகுதி. பகுதிகளின் நிர்ப்பந்தத்தை மீறி முழுமை தன்னைத் தன் நிலைக்குக் கொண்டுவரும்.

பெரியது சிறியதை மீறி நிறையும்.

யோக வாழ்க்கை விளக்கம் V

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி...)

கர்மயோகி

903) அனுபவிப்பதையே அறியமுடியும். அதனால் உணர்வு அறிகிறது. எனவே அது உணர்வின் சித்தி. மற்றவை சொல்லின் தெளிவு. மனம் கண்டது அறிவுக்குரிய உண்மை; தத்துவம். நமக்கு லீலை விளங்க நாம் பரம்பொருளை உணர்வில் அறியவேண்டும். இப்பொழுது பரம்பொருள் பரம்பொருளுக்கே விளங்கும் நிலையிலுள்ளது.

இன்று லீலை, பரம்பொருளுக்குத் தெளிவு. நமக்குத் தெளிவானது உணர்வு மட்டுமே.

பரம்பொருள் உணர்வைத் தொட்டால், லீலை உணர்வுக்கு - நமக்கு - தெளிவாகும்.

கம்பர், வால்மீகி, திருவள்ளுவர், ஷேக்ஸ்பியர் எப்படிப் பெருங்கவிகளானார்கள் என்பது பகவான் எழுதிய விளக்கத்திலுள்ளது. அது,

☆ எந்த இலட்சியமும் அவர் மனத்திலில்லை (purposeless).

☆ பரப்பிரம்மம் அவர்கள் ஜீவனிலிருந்து எழுதியதை நம்முள் உள்ள பரப்பிரம்மம் உணர்வதால் அவை அழியா இலக்கியமாயின.

☆ மக்களாட்சியின் சிறப்பு மகத்துவமுள்ள மனிதனை மணிமகுடம் தேடிவரும்.

☆ நாட்டுத்தலைவன் அறிவாளி, நாணயமானவன், திறமைசாலி, தலைமைத் தகுதி பெற்றவன், நற்குடிப் பிறந்தவன் என நாம் தேடும்பொழுது அப்படிப்பட்டவரில்லை என ஆராய்ச்சி கூறும்.

☆ அதே சமயம் நாடு தனக்குரியவனை மேற்கூறிய திறமைகளைப் புறக்கணித்துத் தயார் செய்து, மகுடத்தை அவனிடம் கொண்டுபோய்க் கொடுப்பதைக் காண்கிறோம்.

☆ Spiritual Democracy ஆன்மீக ஜனநாயகம் என ஒரு சொல்லை நாம் ஏற்க முடியுமானால், பரம்பொருள் நம் உடலுணர்வைத் தொட்டவுடன், நம் கண்பார்வை ஞானதிருஷ்டியாகி, ஞானதிருஷ்டி சத்தியஜீவிய திருஷ்டி ஆகும்.

☆ அதே நேரம் உலகில் தீமை மறையும்.

☆ அழுக்கு, ஆபாசம் அழகாக மாறும்.

☆ சித்ரவதை, சீரிய சேவையாகத் தெரியும்.

☆ விஸ்வரூபம் தெய்வலோக மனம் கண்டது. அதில் சொர்க்கமும், கோரமும் உண்டு.

☆ பகவான் கண்ட அலிப்பூர் தரிசனத்தில் கோரமில்லை.

கோரம் உயர்ந்த உன்னதமாகிறது.

☆ அறிவுக்கு இந்த ஞானம் புலப்பட்டால் நம் மனம் கீதையைக் கடக்கும். உணர்வுக்கு இது புலப்பட்டால் அற்புதம் வெளிப்படும்.

அது வெளிப்பட அதிகாரம் செய்யும் டிரைவரை வளரும் ஆன்மா பண்பு பெற முன் பேசும் பேச்சாக அறியவேண்டும்.

ஒடிப்போன பெண்ணை உலகம் தூற்றும்பொழுது, அவள் இதயத்தின் ஏக்கத்தை அறிந்து ஏற்க முன்வரவேண்டும்.

அவளே உன் மகளானால் அற்புதம் நிதர்சனமாகும்.

Marvel, அற்புதம், தீமையற்ற உலகம், மலர்தலை உலகம், ஆன்மா உடலில் வெளிப்பட்டு மலர்ந்து மகிமையை உணர்த்துவதைக் காண மனம் பரந்து, உணர்வு இனித்து, உடல் நன்றியால் புல்லரிக்கவேண்டும். அதை இன்றே, இப்பொழுதே செய்ய முனைதல் சாலச்சிறந்தது.

904) சத்தியஜீவிய சக்தி ஒரே ஒரு முறையும் செய்ததைத் திரும்பச் செய்யாது. வெற்றியாகப் பயன்படுத்திய முறைகள், உபாயங்கள் அடுத்த முறை பயனில்லாமலிருப்பதை நாம் பார்க்கலாம். மறுமுறையும் பயன்பட்டால் அது சத்தியஜீவிய சக்தியாகாது.

ஒவ்வொரு தரமும் முறை மாறும்.

நாம் கண்ட கடல் அலையை மீண்டும் காண முடியாது. அலைகள் ஆயிரம் வரும். ஆனால் அந்த அலை மீண்டும் வாராது.

பொலத்தம் நெருப்பு, ஆறு ஆகியவை மாறியபடியிருப்பதை உதாரணமாகக் காட்டுவர்.

இன்று ஒரு பேனா, T.V., கார் வாங்கினால் அது சில வருஷங்களில் மாறிவிடும். பழைய மாடல் மாறிவிடும்.

சத்தியஜீவியச் செயல் கூணத்தில் மாறும் மாடல்.

கூணத்தில் மாறாதது சத்தியஜீவியமில்லை.

நமக்கு ஒரு வகையான பிரச்சினை 4 முறை வரும்பொழுது, ஒவ்வொரு முறையும் பலன் வெவ்வேறு வகையாகக் கிட்டுவதைக் காணலாம்.

முதன்முறை எதிரி மனம் மாறி எழுப்பிய பிரச்சினையை வாபஸ் செய்தால், அடுத்த முறை எதிரி பிரச்சினையை வாய்ப்பாக்கி நம்மை ஏற்கச் சொன்னால், மூன்றாம் முறை கையெழுத்திடும் உரிமையில்லாத பொழுது பாங்க் கடனைத் தர விழைந்து தொகையை 45லிருந்து 65க்கு உயர்த்தி, அதையும் 85 ஆக்கி, முடிவாக 85,000 ரூபாயைக் கொடுத்த பொழுது அத்துடன் உபரியாக 2 இலட்சம் 25,000 ரூபாய் வந்தது அன்பர் அனுபவம்.

நம்பிக்கையால் குணமானால் பலன் 99%,

அருளால் குணமாகும்பொழுது அது 100%,

பேரருளால் பலன் வந்தால் முடிவு முதலிலேயே 1000% ஆக வரும்.

இதை ஆழ்ந்த நம்பிக்கையுள்ள அன்பர்கள் சோதித்துப்பார்க்கலாம். நிபந்தனைகள்,

1. எரிச்சல் படக்கூடாது.

2. நாமாக முனைந்து செயல்படக்கூடாது.

மனம் அமைதியுற்று, அமைதி ஆழ்ந்து, அகன்று, கனத்து, அமிர்தமாகி, அனந்தம் ஆனந்தமாகும் நேரம்

சத்தியஜீவிய சக்தி கூணம் செயல்படும்.

- ☆ அந்த நேரம் ஓர் அன்பரை கவர்னர் கூப்பிட்டனுப்பினார்.
அடுத்த கவர்னர் 'உங்களைப் பார்க்க உங்கள் இடத்திற்கு வருகிறேன்' என்றார்.
பிரதமர் அடுத்த முறை அதுபோல் பேசினார்; செயல்பட்டார்.
- ☆ எந்த idea ஒருவருக்கு அகில இந்திய தொழிலதிபர் அந்தஸ்து தருமோ, அந்த idea அன்பருக்குத் தோன்றியது.
தொந்தரவு அளித்த முதல்வர் டிஸ்மிஸ் செய்யப்பட்டார்.

சத்தியஜீவியம் சத்தியமாகச் செயல்படுவது சத்தியம்.

தொடரும்....

ஜீவிய மணி

வேதனையைத் தவிர்ப்பது சாதனைக்கு அவசியம்.

ஸ்ரீ அரவிந்த கூடர்

வாழ்வு பல நிலைகளிலுள்ளது. ஒரு நிலையிலிருந்து அடுத்த நிலைக்குச் செல்ல உதவுவது சரணாகதி. அதுவே மனிதன் தெய்வமாகும் பாதை.

நிலையை உயர்த்தும் சரணாகதி.

யோகசக்தி வாழ்வில் பலிக்கும் முறைகள்

(சென்ற இதழின் தொடர்ச்சி....)

கர்மயோகி

61. சைத்தியப்புருஷனை அழைக்க வேண்டும்.

இது வளரும் ஆன்மா; ஆன்மாவைக் கடந்த நிலை.

கம்பனியில் முதலாளி ஆன்மா, மேனேஜர் சம்பளக்காரன்.

மேனேஜர் முதலாளி அளவு திறமை பெற்று, பொறுப்பேற்றால் கம்பனி ஒஹோ என வரும். அது சைத்தியப்புருஷனாகும்.

மனம் அறிவு பெற்றது, உடல் திறமை பெற்றது, இவை பகுதிகள் என்பதுடன் ஆத்மாவுடன் தொடர்பில்லாதவை; ஜீவனற்றவை.

வளரும்ஆன்மா அறிவில் ஆன்மாவாக உதயமாகும்; அது மேதமை.

உடலின் திறமையில் ஆன்மாவாக எழும்; அவன் செயல்வீரன்.

முதலாளி மகன் கம்பனியில் இன்ஜினியர், ஆடிட்டராக வேலை செய்வதை வளரும்ஆன்மா - சைத்தியப்புருஷனுக்கு - எனக் கூறலாம்.

நாம் செய்யும் வேலையில் உடல் திறமையை வெளிப்படுத்தும், உயிர் உணர்ச்சி தரும், மனம் அறிவால் விளக்கம் தரும், ஆன்மா சாட்சியாகப் பின்னாலிருக்கும்.

உடல் திறமையை நம்பாவிட்டால், உயிர் உணர்ச்சியை நம்பாவிட்டால், மனம் அறிவை நம்பாவிட்டால் நம்மால் சமர்ப்பணம் செய்ய முடியும்.

திரென ஒரு கம்பனிக்கு கவர்னர் வரப்போகிறார் என்றால் எதுவும் ஓடாது. உத்தரவு கொடுக்க நேரமிருக்காது. கவர்னர் வந்துவிட்டால் நமது சட்டங்கள் எதையும் செலுத்த நேரமிருக்காது. அவரவர் இஷ்டப்படி நடக்க வேண்டியிருக்கும். சமயத்தில் அது முதலாளியில்லாத நேரமாகவும் இருக்கும். கவர்னர் வந்து போனபின், "எப்படி நடந்தது, என்ன நடந்தது எனத் தெரியவில்லை. அனைவரும் தானே சிறப்பாக நடந்தனர். இது போல் கம்பனி என்றுமேயிருந்ததில்லை. கவர்னர் வேலை நடப்பதைக் கண்டு பிரமித்துப் பாராட்டினார்" என்று சொல்வார்கள்.

இதை சைத்தியப்புருஷன் வெளிப்பட்டுச் செயல்படுத்தல் எனலாம்.

பாடகர், மேடைப்பேச்சாளர், நடிகர் ஆகியவர்கட்கு இதுபோன்ற நேரம் வந்தால் அற்புதமாக இருக்கும். Mood வந்தாலும் இப்படியிருக்காது என்பர். He was in his form, அவர் தம்நிலையிலேயே இல்லை என்பர் (ஆங்கிலத்தில் உண்டு என்பதை தமிழில் இல்லையென்று கூற வேண்டியிருக்கிறது). எவரும் தம் வேலையில் இதுபோன்ற நேரத்தைக் காணலாம். அன்பான, ஒற்றுமையான குடும்பக் கல்யாணத்தில் இதைக் காணலாம். “இது நம் வீட்டு விசேஷமாக நடக்கவில்லை. பெரிய இடத்துப் பெரிய விசேஷமாக அன்னை நடத்தினார்” என்று கூறுவதைக் காணலாம்.

❁ நம்மை மறந்து அன்னையை நினைத்தால்
சைத்தியப்புருஷன் வெளிவருவான்.

தொடரும்....

ஸ்ரீ அரவிந்த சுடர்

செயல்கள் முழுமையானவை. நம் விருப்பங்களால் கட்டுப்பாடாதவை. அன்றாட வாழ்விலும் அவற்றைக் காணலாம். ஒரு பிள்ளையைப் புறக்கணித்து, மற்றொரு பிள்ளையைச் செல்லமாகக் கருதி அவனுக்கு மட்டும் கொடுக்க தகப்பனார் விரும்பியது புறக்கணித்த பிள்ளை வாழ்வில் பூர்த்தியாவதைக் காணலாம். இது தலைகீழாகவும் நடக்கும். காங்கிரஸ் சுதந்திரம் பெற்றது. ஆயுள் முழுவதும் சுதந்திரத்தை எதிர்த்தவர்கள் நாட்டை ஆள்வதைக் காண்கிறோம். இந்த அம்சத்தைப் புரிந்துகொள்வது ஞானம்.

புறக்கணிக்கப்பட்டவர் பெறும் அதிர்ஷ்டம்.

“டோக்கன் ஆக்ட்”

அன்னையின் சக்தியை அனுபவித்து அறிய உதவுவது ஒரு சிறு காரியம். அக்காரியத்தை சமர்ப்பணம், நிதானம், பொறுமை, பரநலம், சிறப்பு ஆகியவற்றால் நிரப்பினால் எதிர்பார்க்கும் பலன் பல மடங்கு பெருகும். அதை அடையாளமான செயல் token act என்றேன். 3 ஆண்டுகட்குமுன் 3000 ரூபாய் சம்பாதித்தவர் அன்பராகி 10,000 ரூபாய் சம்பாதித்தார். அவர் டோக்கன் ஆக்டைச் செய்து சோதனை செய்தார். கம்பனி அவருக்கு இரண்டேகால் இலட்சம் போனஸ் கொடுத்து டைரக்டராக விரும்பியது. அவர் நம்பிக்கை நீடித்தது. 6 மாதத்திற்குள் நாலேழுக்கால் இலட்ச ரூபாய் போனஸ் கொடுத்தது.

டோக்கன் ஆக்ட் - அடையாளமான செயல் - என்பதைப் பொதுவாக ஏற்றுச் செய்வதின் பலனிது. அதே காரியத்தை 10 அல்லது 20 பாகங்களாகப் பிரித்து, இதே முறையைப் பின்பற்றினால் பலன் தொடர்ந்து பெருகும். செயலைப் பல பாகங்களாகப் பிரிப்பது ஒருமுறை. அதற்கு பெரும்பலனுண்டு. மனநிலையைப் பலவாகப் பிரிக்கலாம். அறிவு, பொறுமை, பரநலம், முறையென 10 அல்லது 20 பாகங்களாகப் பிரிக்கலாம். குணம் என்பதால் செயலைவிட அதிக சக்திவாய்ந்தவை இவை. டோக்கன் ஆக்ட்எனும் முறையை குணச் சிறப்பில் வெளிப்படுத்துவது அதிகமான உயர்ந்த பலன் தரும்.

டோக்கன் ஆக்ட்என்ற முறையை ஆபீசில் பயன்படுத்துகிறோம். அதற்குரியது மேற்பட்ட பலன்.

வீட்டில் பயன்படுத்துவது சிரமம்; பலன் அதிகம்.

வீடும், ஆபீசும் தவிர வெளியில் நண்பர்கள், உறவினர்களிடையே பயன்படுத்துவது அடுத்த முறை.

குணத்தையும் கடந்து, மனம் உள்ளே கொலுவீற்றிருக்கிறது.

அது எளிதில் கட்டுப்படாது; நாம் செய்வனவற்றிற்கெல்லாம் எதிராக வீறுகொண்டிருக்கும்.

மனம் டோக்கன் ஆக்ட் முறைகளை ஏற்றால், அது தவத்திற்குச் சமம்.

அது தரும் பலன் சொத்து, வீடு, பணம், பிரபலமாக இருக்காது.

அது மனத்திற்குத் தூய்மை தரும். அன்னைக்கு உகந்ததாக மனம் மாறும்.

அதனுள் நம் அன்றாட வாழ்வு சிறு பகுதி.

காணிக்கை

- ☆ அன்னையை அறிவது அதிர்ஷ்டம்.
- ☆ அன்பரானபின் அன்னை நினைவு வருவது அதிர்ஷ்டம்; கலபமாக வாராது.
- ☆ பல சமயம் பிரார்த்திக்கத் தோன்றாது.
- ☆ பிரார்த்தனை செய்வருக்குக் காணிக்கை நினைவு வாராதவர் உண்டு.
நினைவு வந்தாலும் கொடுக்கப் பிரியம் எழாது.
இப்படிப்பட்டவர் பொதுவாகக் காணிக்கை தருவதில்லை. தந்தால் அது அன்னையைச் சேராது.
- ☆ காணிக்கை அவசியம். ஆனால் எவ்வளவு என்பது முக்கியமேயில்லை. எவ்வளவு சிறியதானாலும் பிரார்த்தனை முழுமையாக நிறைவேறும்.
- ☆ சேவையை விரும்புவார் பெரிய காணிக்கை தருவார்கள்.
- ☆ ஒருவர், அடுத்தவரை காணிக்கைத் தரும்படிக் கூறுவது நல்ல பலன் தராது.
- ☆ நாமே நம்மை வற்புறுத்தித் தரும் காணிக்கை, காணிக்கையாகாது. தவறான காணிக்கை போய்ச் சேராது; பெற்றால் பெற்றவருக்கு ஊறு செய்யும்; கொடுப்பவரையும் பாதிக்கும்.
- ☆ மனத்தையும், உடலையும், ஆன்மாவையும் சமர்ப்பணம் செய்த-வருக்குக் காணிக்கை தேவையில்லை.
- ☆ காணிக்கையின் பல அம்சங்களை அறிய முயல்வது யோக ஞானம்.
- ☆ ஏராளமாகக் கடன் வாங்கி, ஏராளமாகக் காணிக்கைக் கொடுத்தவருக்குக் கடன் பூதாகாரமாகப் பெருகியது. கடனிலிருந்து வந்த காணிக்கை கடனை வளர்க்கும்.
- ☆ நல்லவருக்கும், மற்றவர்க்கும் அன்னையிடம் வந்தால் வாழ்வு பெருகும். பெருக்கம் அவரவர் இராசியைப்போலிருக்கும். இராசியை மாற்றும் சக்தி உலகிலில்லை.
- ☆ அன்னை அதையும் செய்வார். அவர் அப்படி நம் வாழ்வில் செயல்பட மனமும், சொல்லும் உண்மையை மட்டும் கடைப்பிடிக்கவேண்டும்.

